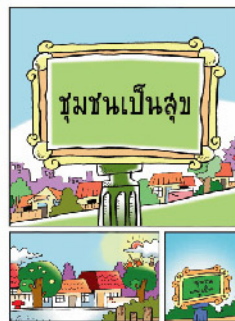

เฟรชรุทติ้ง พอเพียง

นำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

เสน่ห์กีฬาพอเพียง
เปรียบเหมือนมหาชีวิต
เรือลัดเลี้ยว
ไม่มรรทุกเกินที่ลัด
ช่วยกันลัดช่วยกันพาย
ก็ละทิ้งปมขมทอ
ปิดกับเรือที่มรรทุก
จึงพุ่มพุ่มเกินจำเป็น
เมื่อมรสุมมา
ก็จมก่อนลัดเลี้ยว

รวมผลงานการ์ตูนจากนักวาดการ์ตูนชั้นนำของไทย

เฟรชรุ๊ต พอเพียง

นำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

เศรษฐกิจพอเพียง... นำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

การ์ตูนเศรษฐกิจพอเพียงฉบับประชาชน

จัดทำโดย : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ร่วมกับ สมาคมการ์ตูนไทย

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ธันวาคม ๒๕๕๐

จำนวน : ๕๐,๕๐๐ เล่ม

ISBN : ๙๗๘-๙๗๔-๙๗๖๙-๗๙-๙

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

เศรษฐกิจพอเพียง... นำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์ยูเนียนอุลตราไวโอเร็ด จำกัด, ๒๕๕๐.

ดำเนินการผลิต : กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ กลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๔๖๒ ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐

โทร ๐-๒๒๘๐-๔๐๘๕ ต่อ ๑๓๐๓-๕ , ๒๔๐๗ โทรสาร ๐-๒๖๒๘-๒๘๔๖

www.nesdb.go.th

พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์ยูเนียนอุลตราไวโอเร็ด จำกัด

๖๖/๑๘๐ ซอยลาดพร้าว ๘๐ (แยก ๑๑) ถ.ลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง กทม. ๑๐๓๑๐

โทร. ๐-๒๙๓๕-๕๓๓๑ โทรสาร ๐-๒๙๓๒-๗๘๗๗

คำนำ

เนื่องในโอกาสมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นล้นพ้น ที่ได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำ **"ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"** ไปเผยแพร่ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของสำนักงานฯ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป

ในโอกาสนี้ สำนักงานฯ ได้ร่วมกับสมาคมการ์ตูนไทย จัดทำหนังสือการ์ตูนเรื่อง **"เศรษฐกิจพอเพียง... นำสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน"** ขึ้น ด้วยความจงรักภักดี เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตลอดจนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งเสนอตัวอย่างแนวทางการประยุกต์ใช้ทั้งในระดับบุคคลและองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ชุมชน ธุรกิจเอกชน ฯลฯ ผ่านตัวการ์ตูน ด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับทุกเพศ ทุกวัย

สำนักงานฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ภาคส่วนต่างๆ เห็นคุณค่าและน้อมนำไปปฏิบัติใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย อันจะนำไปสู่ **"สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน"** ตามแนวทางการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ธันวาคม ๒๕๕๐

สารบัญ

คำนำ	๓
บทนำ	๕
๑. บนเส้นทางต่างวิถี	๗
๒. อุ่นใจในพอเพียง	๒๕
๓. วัยใสหัวใจพอเพียง	๔๕
๔. โรงเรียนทอฝัน	๖๓
๕. ชุมชนเป็นสุข	๘๑
๖. ชีวิตที่เลือกได้	๙๙
๗. ออมทรัพย์ชุมชน	๑๑๗
๘. จังหวะก้าวที่พอเหมาะ	๑๓๓
๙. จุดเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่ในใจฉัน	๑๕๑
๑๐. พอเพียงนำทางสู่มวลชน	๑๖๗
บทสรุป : ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้	๑๘๘

ปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง
เป็นแนวทางและวิถีปฏิบัติ
ที่ในหลวงพระราชทาน
ให้พลสกนิกรชาวไทย
มากกว่า ๓๐ ปีแล้ว

พอเรียนจบผมจะศึกษา
เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

จะได้เป็น
เกษตรกรหัวก้าวหน้า

อืม...
คนส่วนใหญ่มักจะเข้าใจผิดอย่างนั้น
จริงๆ แล้ว ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
สามารถนำมาใช้ได้กับทุกคน
ทุกเพศ ทุกวัย และทุกอาชีพ

เพียงแต่เรารู้จักใช้ชีวิต
อย่างพอประมาณ มีเหตุผล
และสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเอง

ที่สำคัญมันหาความรู้
และมีคุณธรรมกำกับชีวิต

ถ้าถูกยังไม่เข้าใจ การดูเล่มนี้มีตัวอย่างวิถีชีวิต ทั้งระดับบุคคล
และองค์กรที่ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทาง

“...คนเราเมื่อมีความสามารถที่ดีเป็นทุนรอนอยู่ ก็จะไม่มัววันอัจน
ยอมหาทางสร้างตัวสร้างฐานะให้ก้าวหน้าได้เสมอ ข้อสำคัญในการสร้างตัว
สร้างฐานะนั้น จะต้องถือหลักค่อยเป็นค่อยไปด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง
และความพอเหมาะพอดี ไม่ทำเกินฐานะและกำลัง หรือทำด้วยความเร่งรีบ...
ผลที่เกิดขึ้นจึงจะแน่นอนมีหลักเกณฑ์ เป็นประโยชน์แท้และยั่งยืน...”

พระบรมราโชวาท

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๐

๒

บนเส้นทางต่างวัย

โดย อนุสร ปรังการิตรี
และทีมงานการ์ตูนไทยสตูดิโอ

ขนมνάทาน
จ้งเลยครั้บ

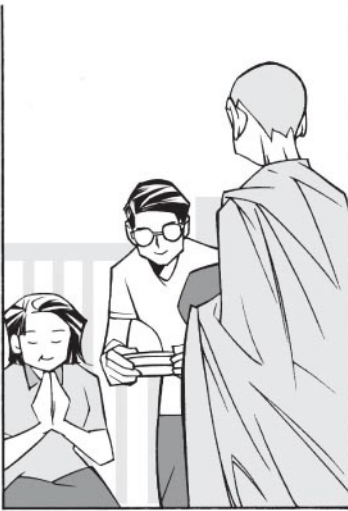

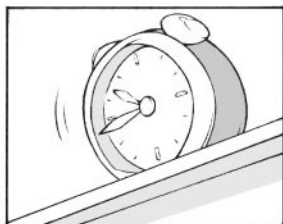
เดี๋ยวล้อยทกนนะ
เรำไปใส่บดครกน้กน

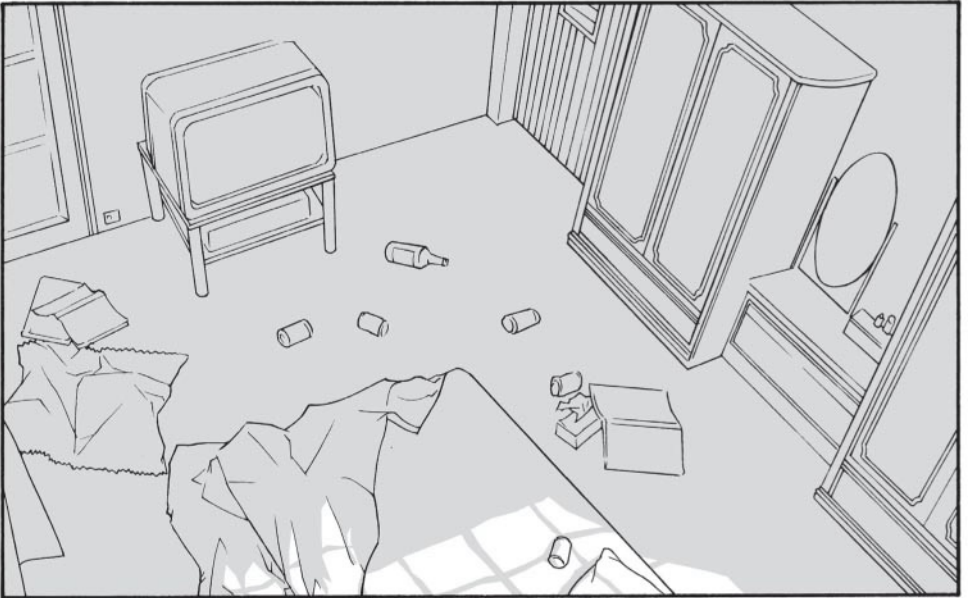
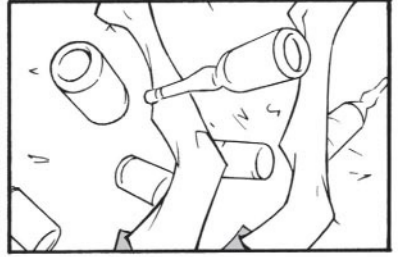

อรุณสวัตี้ครั้บแม่

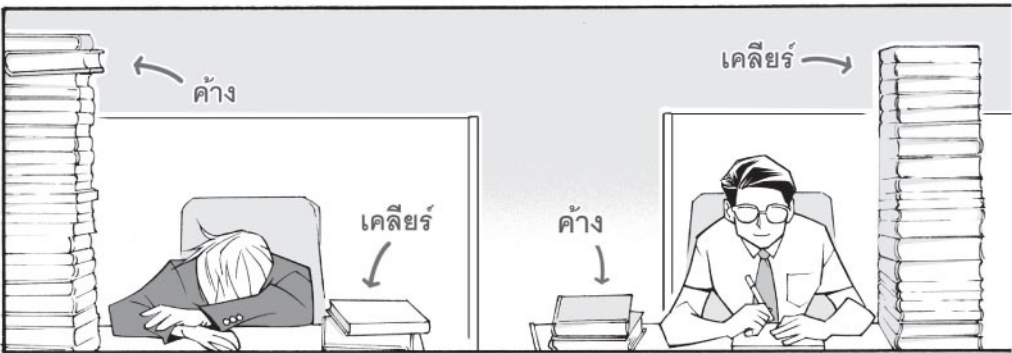
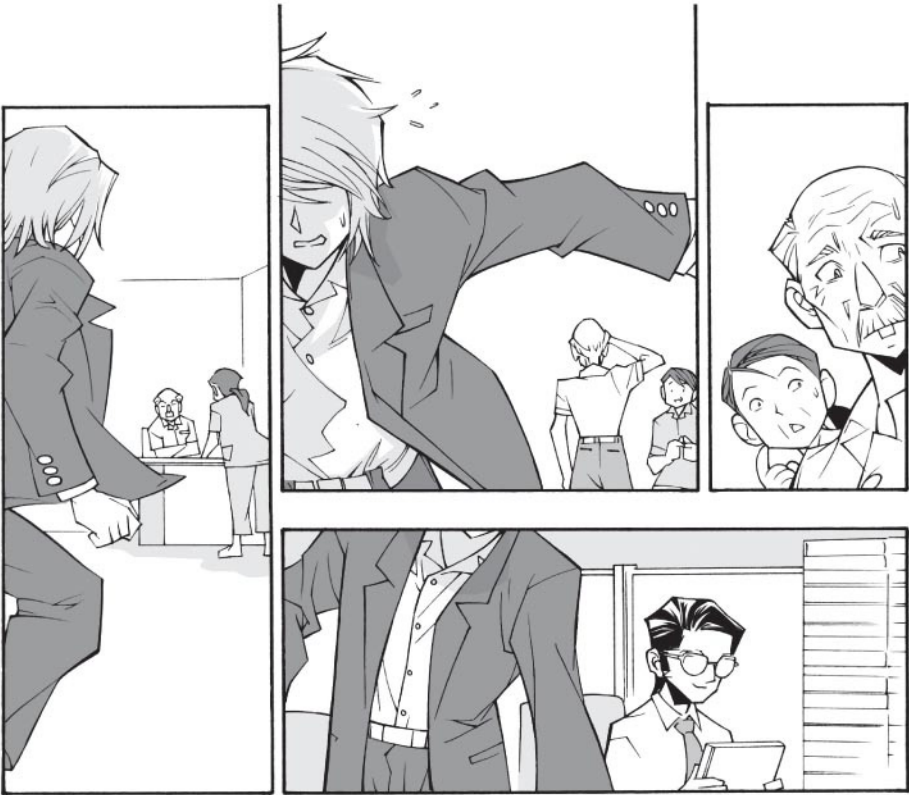
อรุณสวัตี้จ้ะ

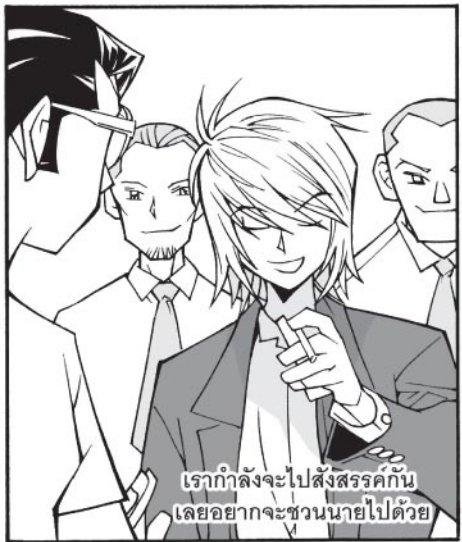
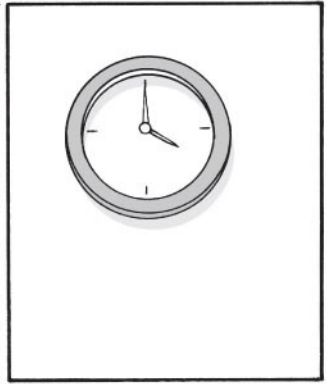
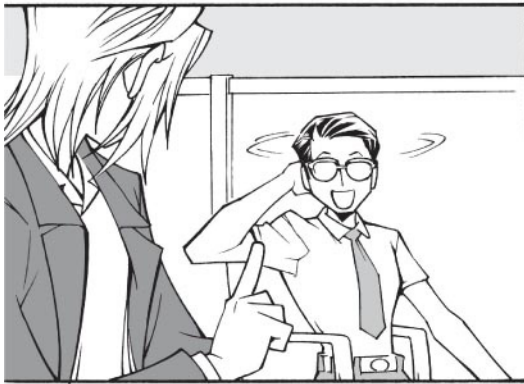

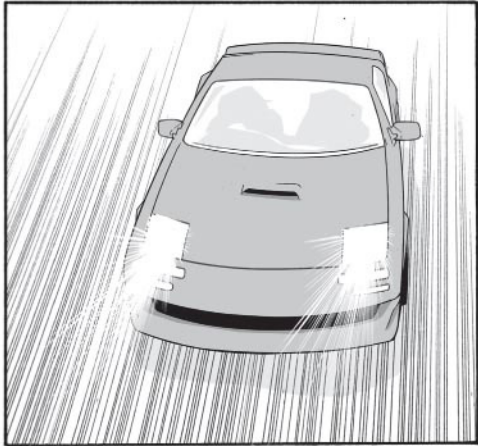

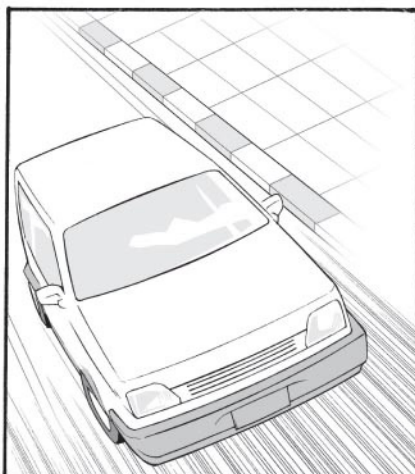

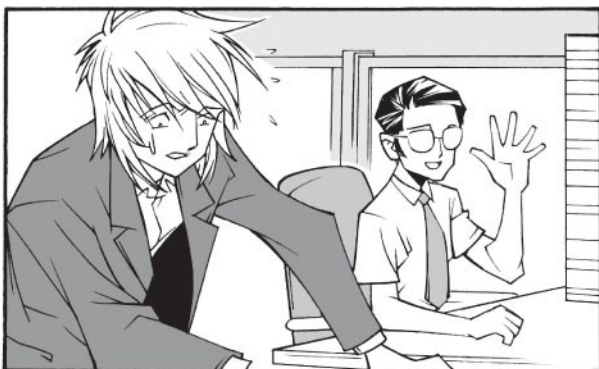
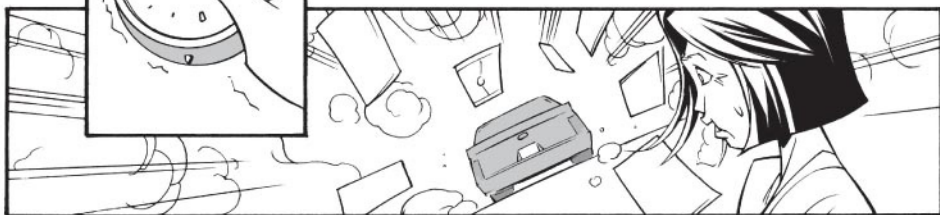
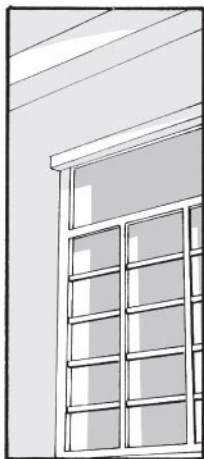

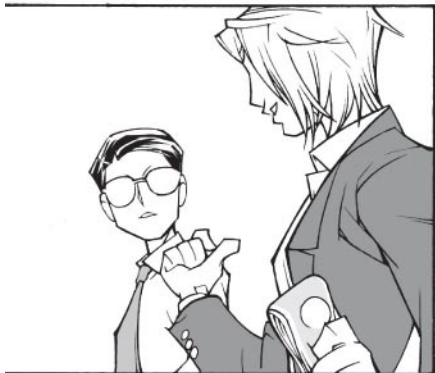
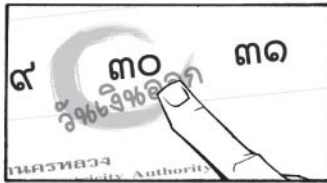
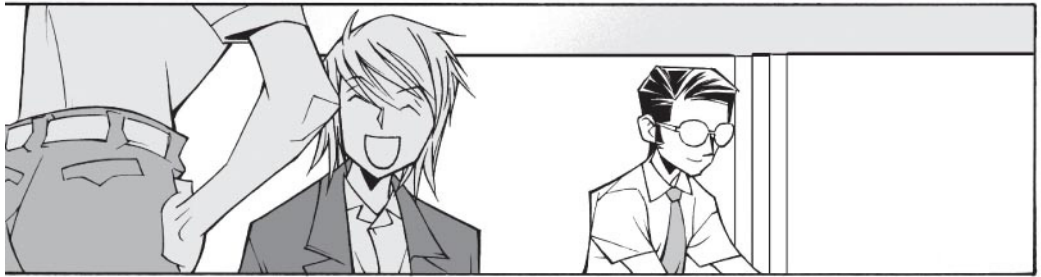
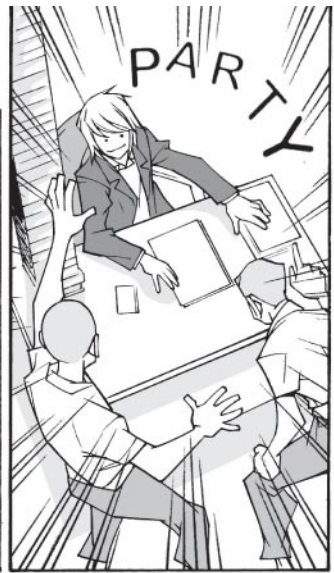

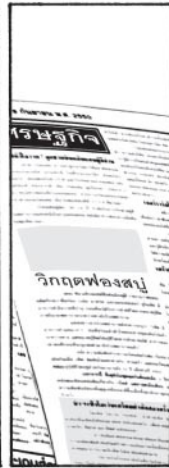

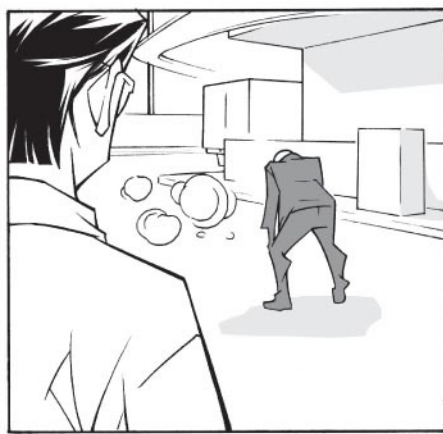

ไม่เป็นไรนะ งานน่าจะหาใหม่ได้
ขอเพียงลูกอย่าท้อ

แม่ทำขนมที่ลูกชอบ
เอาไว้ให้แน่ะ

ขนมที่แม่ทำไว้ให้เรา

สิ่งนี้แหละที่เราสามารถทำได้

คนพวกนี้มาต่อแถว
รอซื้ออะไรกัน

นี่คือวิถีทางที่บิดาแห่งปวงชนชาวไทย
มอบให้คนไทยทุกคนไว้
เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

“วิถีแห่งความพอเพียง”

“...ในการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น เริ่มด้วยการสร้างพื้นฐาน คือความมีกินมีใช้ของประชาชนก่อน ด้วยวิธีการที่ประหยัด ระมัดระวัง แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่นคงพอควรแล้ว จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญให้ค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับ ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวังและประหยัดนั้น ก็เพื่อป้องกันความผิดพลาดล้มเหลว และเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้แน่นอนบริบูรณ์...”

พระบรมราโชวาท

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๑๗

อันไ ใน พอเพียง

โดย จีรพงษ์ ศรนคร

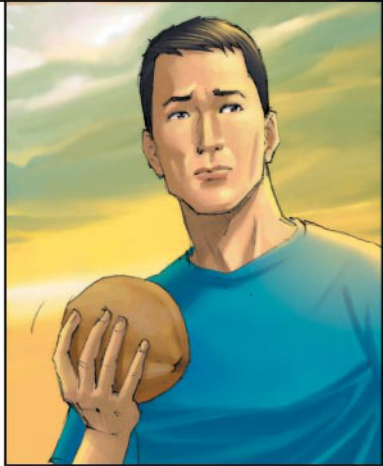

จริงเหรอเจ้
ถ้าฉันสั่งมะพร้าวเพิ่ม
เจ้จะลดราคาให้ฉัน
อีกเหรอ

ดีจังเลย
เท่ากับว่าฉันได้
ของแถมเป็นคินรด
เลยนะ

ตอนแรกพี่ห่าบอกให้เลิก
ขายแต่มะพร้าวในสวนอย่างเดียว
ก็พอ แต่ใจฉันอยากลองอีกสักตั้ง
ขบใจเจ้มากเลยนะ

นี่น้อย พักหลังนี้
เจ๊แกลงมะพร้าวมาให้เรา
ลูกเล็กบ้างใหญ่บ้าง
ปนกันมานะ

เธอ...
เดี่ยวยังไง
น้อยคุยกับเจ๊
ให้แล้วกัน

น้อย พี่รู้สึกว่ามันนี่
เราเริ่มซึกเนื้อแล้วนะกับ
ตุรกีง โรงมะพร้าวนี้

พี่หง่า...!
เลิกกลัว
ได้แล้วนะ

ทำตุรกีง
เขาไม่ใช่ความรู้สึกลับกัน
ไม่งั้นน้อยก็ต้องรู้สึก
ได้สิว่าเรากำลัง
จะรวย!!

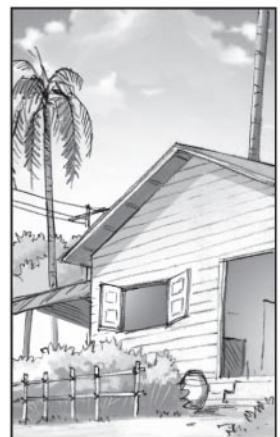

เอาจ้แล้วกัน
ถ้าน้อยอยากทำต่อ
ก็ทำ สู้ก็สู้ชนะ

มันก็ต้องสู้อยู่แล้ว...!
เงินสี่แสนที่เรามีก็ลง
หมดแล้ว ถึงทำมา ๔-๕ ปี
กำไรมันไม่ได้ เงินมันก็ยัง
ไม่หายไปไหน!!

ทำไมต้อง
วุ่นวายกันด้วย
ชอบทำให้เสีย
กำลังใจ
พี่หง่านี้

นี่น้อย
ฟังพี่บ้างได้มั๊ย
มันเป็นไป
ไม่ได้

จะให้พี่เอาสวน
ที่เป็นมรดกของ
พ่อแม่พี่มาขาย
!!

แล้วทำ
โรงมะพร้าว
ต่อเนาะ
!!

ก็แล้วพี่จะให้ฉัน
ทำยังงัย ในเมื่อเงิน
ทั้งบ้านมันเหลือ
ไม่ถึง ๕๐๐ แล้ว

มันก็ต้องอยู่กันให้ได้
เราหาทางไปกู้เงินเขาก่อน
เรากู้มาใช้ชีวิต กู้มากินมาใช้
มาส่งค่าเทอมลูกก่อน
แล้วค่อยหาวิธีแก้ไขกัน
ต่อไป...

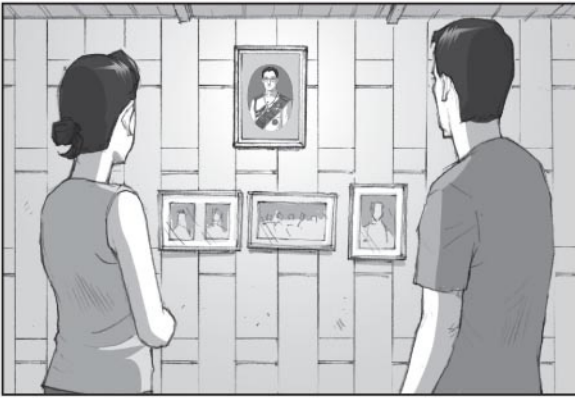

ฉันไม่น่าโลก
สั่งมะพร้าวมาเยอะเลย
พอราคาตก ขายไม่ทัน
ก็หมดตัว

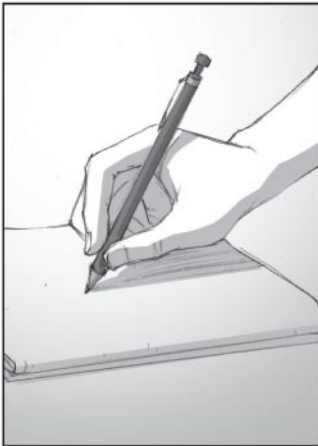
เอาเถอะ
ยังไงมันก็ผ่าน
ไปแล้วเนาะ

นี่น้อย
คิดแบบ
พี่มั๊ย

“เช้าวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ นี้ไม่เหมือนทุกเช้า เป็นเช้าที่มีพลังความหวังสำหรับฉัน”

“เท่าที่ฉันเข้าใจ
ไม่ว่าจะถูกหรือผิด
เราทำสวนแบบใหม่
ปลูกอะไรก็ตามที่เรากินได้
ขายได้ คำนวณระยะเวลา
เก็บกินเก็บขายให้มัน
ต่อเนื่องกัน”

“ลดการสั่งมะพร้าวลงเหลือแค่ที่ละคันรถ”

เที่ยวนี้
สั่งของแค่นี้ก่อน
ถ้าขายหมดแล้ว
จะสั่งเพิ่มนะ

ฉันสบายใจ
ขึ้นเยอะเลย
พี่หง่า

เราค่อยทยอย
ใช้หนี้ที่อิมเขามา
ต่อไปชีวิตเรา
ก็จะกลับมา
เหมือนเดิม

พี่เห็นน้อยมีความสุข
พี่ก็ดีใจด้วยนะ

“ฉันตั้งใจจดให้ได้ทุกๆ ถ้อยคำ
ที่บรรยาย แล้วฉันก็เริ่มเข้าใจว่าทุกอย่าง
ที่ฉันขาดคือ คำว่าเศรษฐกิจพอเพียง
ฉันขาดความพอเพียง”

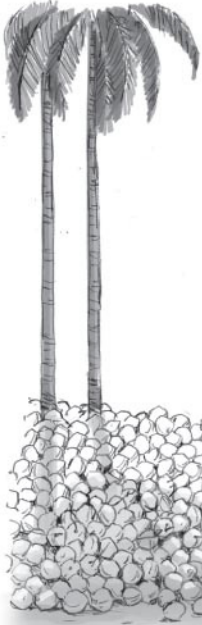
“ฉันขาดความพอประมาณ
เป็นชาวสวนมะพร้าวก็พออยู่พอกินดีอยู่แล้ว
ก็มาทำโรงมะพร้าวทั้งที่ตัวเองไม่ถนัด
ฉันไม่ประมาณตน”

“ฉันขาดเหตุผล
ฉันเชื่อคนง่าย ฉันไปตาม
กระแส เขานิยมทำโรงมะพร้าว
ฉันก็ทำบ้างไม่คิดหาเหตุผลว่า
อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ
และอะไรที่เหมาะสม
กับตัวเอง”

“ฉันขาดภูมิคุ้มกัน

ฉันใช้เงินที่แสนที่มี ลงทุนจนหมด
ถ้าเก็บเงินก่อนนี้ไว้บ้าง ก็ยังมีเหลือ
เพื่อกันความเสี่ยงให้กับครอบครัว
ทุกอย่างก็คงจะดีกว่านี้”

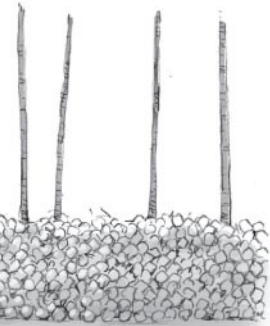

“ฉันขาดความรู้

ฉันทำธุรกิจโรงแรมพักร่างที่ไม่รู้จัก
ธุรกิจนี้ดีพอ ส่งมะพร้าวที่ละมากๆ
มากกว่าความต้องการของคนซื้อ ไม่เคยนับ
มะพร้าว ไม่รู้ว่าเขาต้องทำบัญชี ถ้ามแต่ว่า
ได้กำไรกันเท่าไรแต่ไม่เคยถามเขา
ว่าขาดทุนเท่าไร”

“ฉันขาดคุณธรรม

เพราะนี่ก็ตั้งแต่ตัวเอง จนถึง
ขนาดจะเอาที่ดินมรดกตกทอด
ของสามีไปขายเพื่อทำธุรกิจ
ฉันโลกและขาดสติ”

“ฉันเริ่มรู้ทั้งหมด
เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม
และเริ่มต้นใหม่เมื่อ
วันที่ ๕ ธันวาคม
ฉันเกิดใหม่
แล้วจริงๆ”

ฉันก็ได้พบกับ
สังคมและชุมชน
พอเพียง

“...เศรษฐกิจแบบพอเพียงนี้ ขออย่าว่าเป็นการทิ้งเศรษฐกิจ หรือ ความประพฤติ ที่ทำอะไรเพื่อให้เกิดผลโดยมีเหตุและผล คือเกิดผลมันมาจากเหตุ ถ้าทำเหตุที่ดี ถ้าคิดให้ดีให้ผลที่ออกมาคือสิ่งที่ติดตามเหตุการณ์กระทำก็จะเป็นการกระทำที่ดี และผลของการกระทำนั้น ก็จะเป็นการกระทำที่ดี ดีแปลว่ามีประสิทธิผล ดีแปลว่ามีประโยชน์ ดีแปลว่าทำให้มีความสุข...”

พระราชดำรัส

เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

๔ ธันวาคม ๒๕๔๓

ยิ้มใส่หัวใจ **พอเพียง**

โดย.ฉวีรัตน์ ยืนยงพัฒนากิจ

ชมรม
คนพอเพียง

ชมรม
คนพอเพียง

โรงเรียนกรุงเทพวิทยาคม

วันนี้เราจะมาเรียนรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกันนะจ๊ะ

ใครพอจะรู้จักความหมายของปรัชญานี้บ้างเอ่ย?

ทราบครับ! เก็บเงินไว้ไม่ยอมใช้จ่ายครับ

กินให้น้อย ไม่เที่ยวเลยคะ

ไม่ใช่จ๊ะ ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ที่สำคัญต้องมีคุณธรรมและความรู้ด้วยนะ

ครอก~

ครอก~

ครอก~

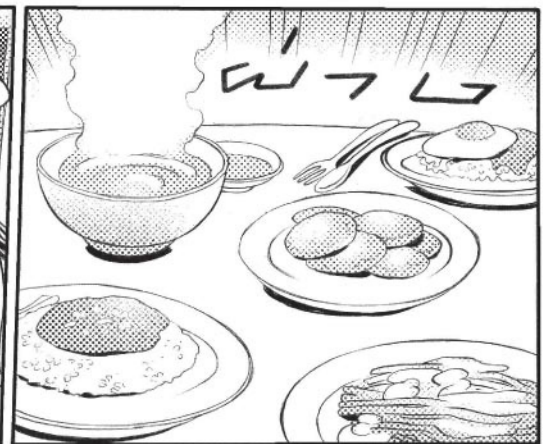
แล้วพวกเราไม่น่าใช้ได้อะไรครับ?

อย่างการศึกษาเล่าเรียนแบบพอเพียงเราก็ต้องรู้จักวางแผนการเรียนอย่างพอประมาณกับศักยภาพของตัวเองหรือการใช้จ่ายเงินแบบพอเพียง เราก็ต้องรู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงินให้ดีให้พอเหมาะ กับอัตราของตัวเองเป็นต้นจ๊ะ

แต่สงสัยพวกนี้คงจะนอนไม่พอเพียงแฮะ

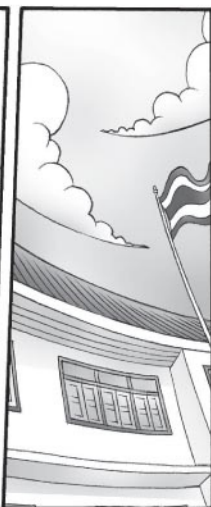
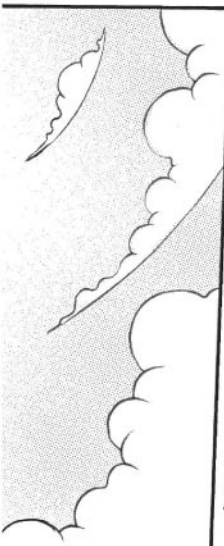
เห็นเป็นแบบนี้ทุกวันเลย

ไม่เหมือนเจ้าสองคนนี่
ช่วยอะไรไม่ได้เลย!!

เอ..แล้วนายเอาเงิน
จากไหนมาจ่ายให้เนี่ย
มันไม่ใช่บ่อยๆเลยนะ

ก็เงินเก็บของหนึ่งเขา
นั่นแหละ!

พวกนายเห็นหนึ่งเขา
ไม่ใช่จ่ายอะไรมากๆ
แบบพวกนาย

ก็เลยคิดว่าเขาคง
ไม่มีเงินทองใช้
ล่ะสิ?

ใช่..

การกินข้าวจานเดียว
กับกินอย่างฟุ่มเฟือยไม่ได้บ่งบอก
หรอกว่าคนไหนจนคนไหนรวย

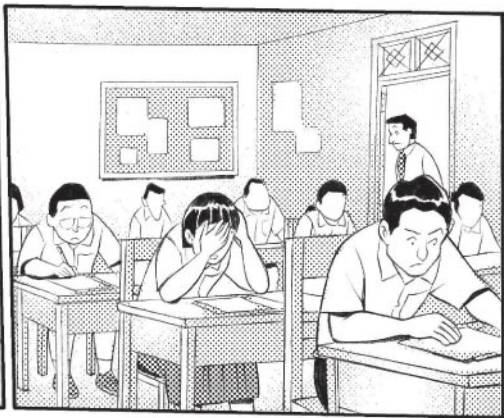
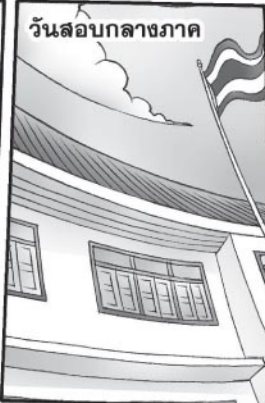

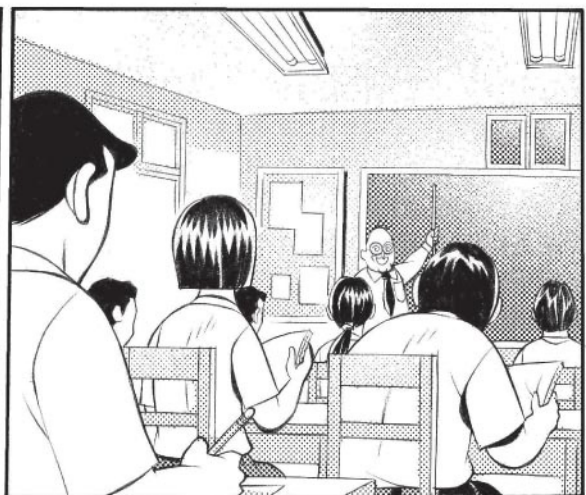
หนึ่งเขารู้จักกินรู้จักใช้
อย่างมีเหตุผลต่างหาก
พวกนายเนี่ย
ไม่ได้ฟังครูสอนเลย

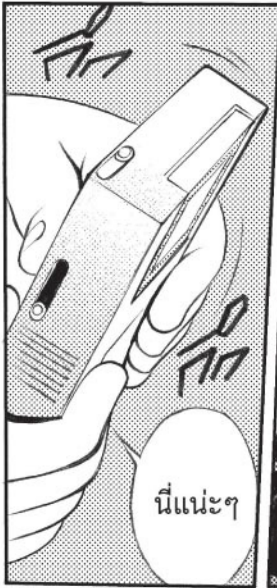

มัวแต่
หลับในห้องเรียน
ก็เลยเป็นแบบนี้

จบ..

“...เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคง
ของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอกรองรับบ้านเรือน ตัวอาคารไว้นั่นเอง
สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็ม และลืม
เสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป...”

พระราชดำรัส

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

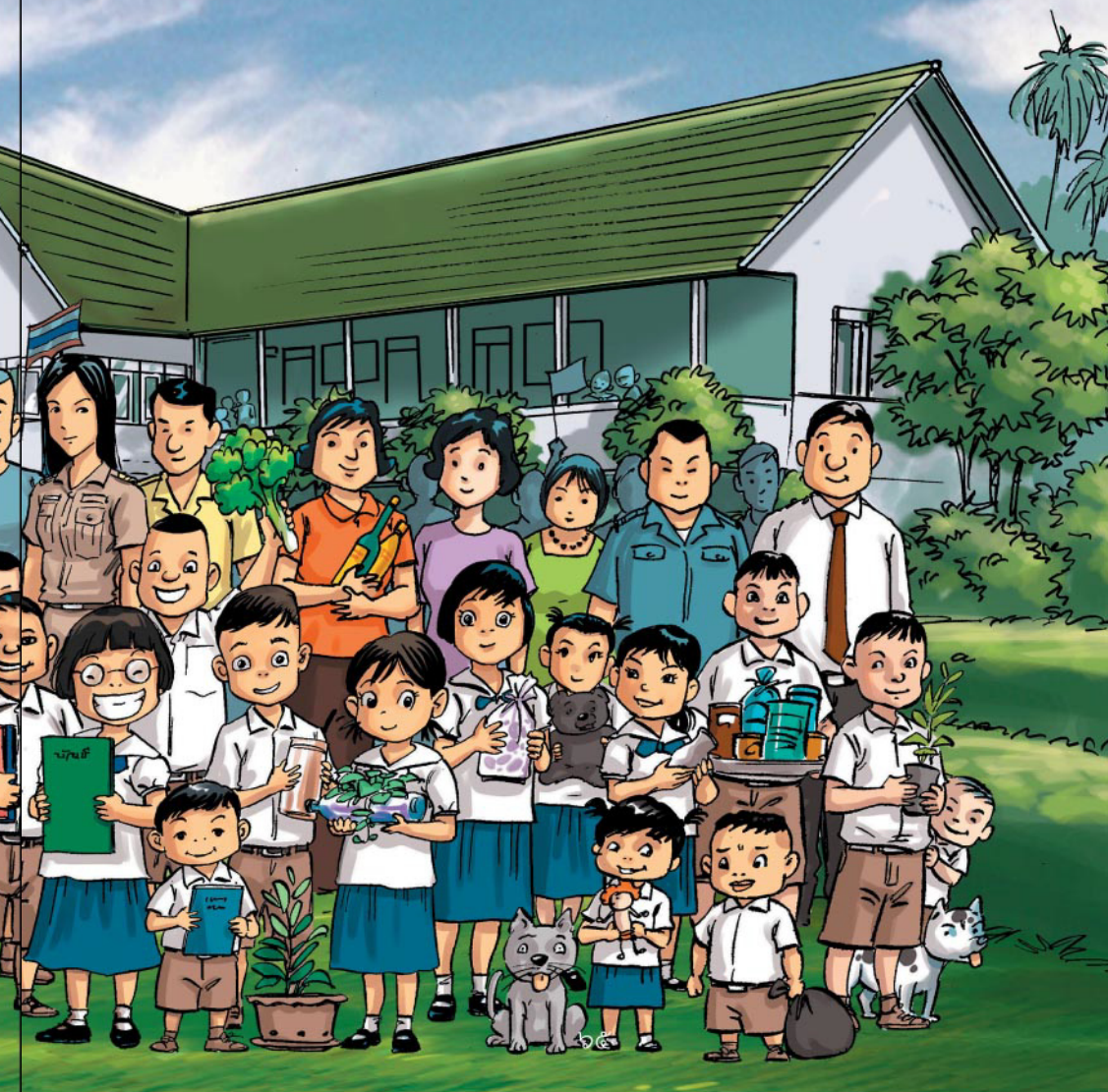
จากวารสารชัยพัฒนา ฉบับประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๒

โรงเรียนทอฝัน

เรื่องศักดิ์ ดวงปลา

ตั้งใจเรียน
นะลูก โตขึ้น
จะได้เป็นคนดี
มีความรู้

มีความรู้
แล้ว
มันดียังไง
ครับพ่อ

จะได้มีงานทำ
เลี้ยงครอบครัว
ได้

แต่ผม
ชอบเป็นชาวนา
ชอบขี่ควายเล่น
สนุกจะตายไป

เอ็งเป็นชาวนาก็ได้
แต่ต้องมีการศึกษา
ขยันและอดทน

ว่า...
น่าเบื่อ

โลกนี้มีหลายสิ่งหลายอย่างแสนน่าเบื่อ
ยาขมก็น่าเบื่อ เพราะไม่อร่อย
เหมือนขนมหวาน

ก็ไอ้ก้อนี่สิ
ครับครู มัน
เหยียบแปดผัก
ของผมซะละเลย

ก็ถูกบอกแล้วไง
ไม่ได้ตั้งใจ
ใครจะมีตาหลัง
มองเห็น

ไม่เห็นแล้วทำไม
เหยียบถูกวะ
มึงอิจฉาที่ฝึกกู่
งามกว่าละสิ

อิจฉา กูรู้
มึงกลัวว่ากูจะได้
คะแนนเยอะกว่า

กูไม่ใช่พวก
ซีอิจฉาเว้ย

ไอ้ดำปากเสีย
มึงมาชกปาก
กันอีกมา

ได้เลยไอ้ซีอิจฉา
กูไม่กลัวมึง
หรอกเว้ย

เดี๋ยว ๆ
หยุดก่อน

นี่ต่อหน้า
ครูนะ ยังจะ
ทะเลาะกันอีก

โรงเรียนเดียวกันแท้ ๆ
แถมยังเรียนห้องเดียวกัน
เสียด้วย ไม่รู้จักรักใคร่
ปรองดองกันซะเลย

อีกอย่าง เราไม่ควรขึ้นมึงกู
หรือพูดคำหยาบใส่กัน
ต่างฝ่ายต่างว่ากัน เรื่องเล็กก็
เป็นเรื่องใหญ่

เล่ามาซิ
ยังไงต่อ

แล้วผมก็ให้พวกเขา
รับผิดชอบแปลงผักร่วมกัน
ทำหน้าที่ให้เสมอกัน

อีกอาทิตย์ต่อมา
ก็เห็นหัวเราะหัวใคร
เข้ากันได้ดีเลยครับ
ครูใหญ่

ดีมากครูสมประสงค์
ผมเห็นด้วยเลย
ที่ให้เด็กรับผิดชอบ
งานร่วมกัน

เป็นการทำโทษเด็กแบบ
ยิ่งที่เดียวได้หนักหลายตัว
การให้เด็กได้ทำงานร่วมกัน
ช่วยกัน ทำให้ความเป็นเพื่อน
แน่นแฟ้นขึ้น ได้ทั้งผักสวย ๆ
ได้ทั้งมิตรภาพ

แล้วเด็กสองคนนี้ก็ เป็นหัวใจห้อง
ชะด้วยนะครับ มีเรื่องระทอระแหง
แบ่งผักแบ่งฝ่ายกันเสมอ พอหัวใจ
เป็นเพื่อนกันทางแถวก็ดีขึ้นเอง

ความ
สามัคคี
ก็เกิดขึ้น

ทำวิกฤต
ให้เป็นโอกาส

แล้วเรื่องร้านค้าสหกรณ์ของโรงเรียน
ในฐานะครูเป็นคนต้นคิดเล่าให้ฟังหน่อยสิ

ผลตอบรับดีวัน
ดีคืนครับ ชาวบ้าน
เข้ามามีส่วนร่วม
เพราะเห็นประโยชน์

ไม่เหมือนเมื่อห้าปีก่อนนะ
ร้านค้าสหกรณ์ล้มพับไป
เพราะขาดการเอาใจใส่
อย่างจริงจัง

ทำไม
หรือคะ

สินค้าส่วนหนึ่งเราก็ร่วมกับกลุ่ม
ผลผลิตชุมชนส่งไปขายตามห้าง
ตามร้านค้าในเมือง หรือลง
ประกาศขายในอินเทอร์เน็ต

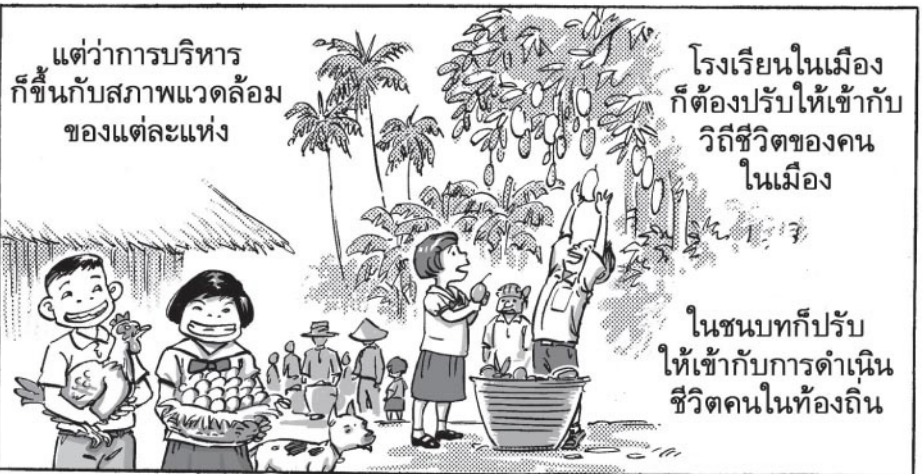
ด้านคุณธรรม ก็ได้รับความร่วมมือจาก
ทางวัดให้พระมาช่วยอบรมสั่งสอนเด็กๆ
แต่ละเดือนพาเด็กเข้าวัด ฟังธรรมะ
เรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชน และช่วยกัน
ทำความสะอาดบริเวณวัด

เดี๋ยวนี้โรงเรียนในระดับจังหวัด
ระดับอำเภอหลายแห่งหันมาใช้
ความพอเพียงในการบริหาร และ
หลายโรงเรียนก็ประสบผลสำเร็จ
อย่างน่าพอใจ

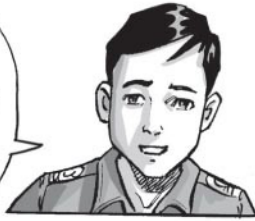
แต่ว่าการบริหาร
ก็ขึ้นกับสภาพแวดล้อม
ของแต่ละแห่ง

โรงเรียนในเมือง
ก็ต้องปรับให้เข้ากับ
วิถีชีวิตของคน
ในเมือง

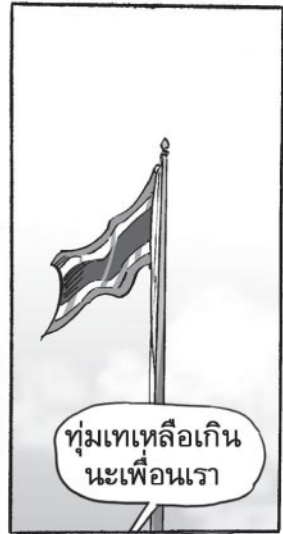
ในชนบทก็ปรับ
ให้เข้ากับการดำเนิน
ชีวิตคนในท้องถิ่น

เราต้องเน้น
การพึ่งพาตนเอง
ให้มากที่สุด เป็นการ
ช่วยชาติ ประหยัด
งบประมาณด้วย

ถูกของครู ต้องพึ่งตนเองให้ได้
ขึ้นรถแดงก็ไม่ต้องทำอะไร
เราต้องช่วยกันในชุมชนของเรา
เป็นอันดับแรก

วัด บ้าน
โรงเรียน ต้อง
ร่วมมือกัน

ทุ่มเทเหลือเกิน
นะเพื่อนเรา

รางวัลครูดีเด่น
ปีนี้จะไปไหนเสีย

ไม่ถึง
ขนาดนั้น
หรอก

เราเป็นข้า
ของแผ่นดิน
ควรต้องทำ
เป็นตัวอย่าง

เดี๋ยวนี้ ชาวบ้านชาวช่อง
ทั้งรักทั้งศรัทธาครู
เพราะเป็นคนกล้าคิด
กล้าทำ

ผมเพียงแต่นำ
แนวคิดของในหลวง
มาปฏิบัติเท่านั้นเอง
ซึ่งทุกคนก็ทำได้

ไม่เอาละ คุยกับครู
วกเข้าแต่เรื่องเครียด ๆ
ไปหากริบผ่อนคลาย
ที่ร้านคาราโอเกะ
ในเมืองดีกว่า

แล้วขวดน้ำอัดลมเปล่า
ก็ได้สร้างสรรคผลงานร่วมกับ
ต้นพลูด่าง เขาารู้สึกภาคภูมิใจ
เป็นอย่างมากที่ได้กลับมา
รับใช้สังคม.. แอ่นแอ่น..

ขวดแปลงร่าง
สนุกจังค่ะ

ของใช้อื่น
ก็แปลงร่างได้

เราต้องมอง
อย่างลึกซึ้ง
ของบางอย่าง
นำกลับมาใช้
ได้อย่างดี

ไม่ว่าคนหรือสิ่งของ
ถ้ารู้จักคุณค่าของตน
วางให้ถูกที่ ก็จะฉวยแวว
ความเด่นขึ้นมา บิง บิง

เราจึงมีธนาคารขยะ
เพื่อนำขยะมาแปลงร่าง

ถูกต้อง
แล้วครับ

ธนาคารรักชาติ

เป็นการรักษา
สิ่งแวดล้อม
อีกต่างหาก

เอาขยะมาขาย
ก็ได้เงิน นำขยะ
มาแปรรูปก็ยัง
ได้เงิน

ถูกต้อง
อีกแล้ว
ครับ

คราวนี้ผมแยะแน่เพื่อน
ผมถูกร้องเรียนเรื่องจริยธรรม
เพราะดันไปพรากผู้เยาว์เข้า

ผมคง
ต้องออกจาก
ราชการแน่

จะว่าไปแล้วผมก็
ทำตัวไม่สมเป็นครู
มัวเมาในอบายมุข
เป็นหนี้เป็นสิน
ไปทั่ว

จะให้ผม
ช่วยอะไร
ได้บ้าง
เพื่อน

ขอบคุณ

แต่ครูสมประสงค์
ช่วยผมมาเยอะแล้ว
คราวนี้เห็นจะยอม
รับสภาพ

ละลายใจ
จริง ๆ

นี่แหละหน้า
ความไม่พอเพียง รู้ทั้งรู้
ว่าต้องทำตัวยังไง
แต่ก็ไม่เคยทำซักครั้ง

ขอบใจ
เพื่อน

ผม
เสียใจ
ด้วย

แต่บทเรียน
ครั้งนี้
แพงชะมัด

วันนี้
๕ ธันวาคม
วันพ่อ
แห่งชาติ

ครู นักเรียน ตลอดจน
ชาวบ้าน ร่วมกันปลูกต้นไม้
สร้างความร่มรื่น และสิ่งแวดล้อม
ที่ดีในชุมชน

ผมได้ปรับแต่ง
ชีวิตของผมเอง
แล้วครับพ่อ

แม่จะเป็น
ครูตัวน้อยๆ
ก็เป็นชีวิต
ที่ผม

พ่อเป็นคนดี
เสียชีวิตที่บุหรี
พรากพ่อไป
ก่อนวัยอันควร

ถ้าพ่อยังอยู่
พ่อต้องภูมิใจ
ในตัวลูกแน่

คิดถึงพ่อ
จังเลยครับ
แม่

“...ให้พอเพียงนี้ก็หมายความว่ามิกินมียู่ ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่หรูหราก็ได้
แต่ว่าพอ แม้บางอย่างอาจจะดูฟุ่มเฟือย แต่ถ้าทำให้มีความสุข ถ้าทำได้ก็สมควร
ที่จะทำ สมควรที่จะปฏิบัติ อันนี้ก็ความหมายอีกอย่างของเศรษฐกิจ หรือระบบ
พอเพียง...พอเพียงนี้อาจจะมีมาก อาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไป
เบียดเบียนคนอื่น ต้องให้พอประมาณตามอัตภาพ พุดจาก็พอเพียง ทำอะไรก็พอเพียง
ปฏิบัติตนก็พอเพียง...”

พระราชดำรัส

เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

๔ ธันวาคม ๒๕๔๐

ซีพี
Group

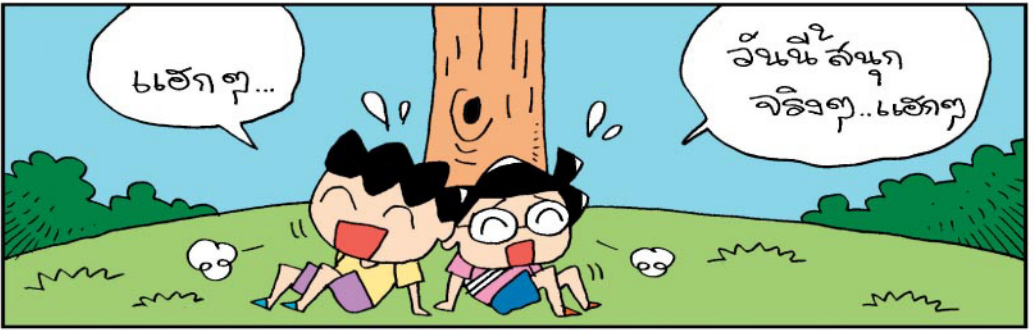
การดูแลเพื่อชุมชนเป็นสุข ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง...

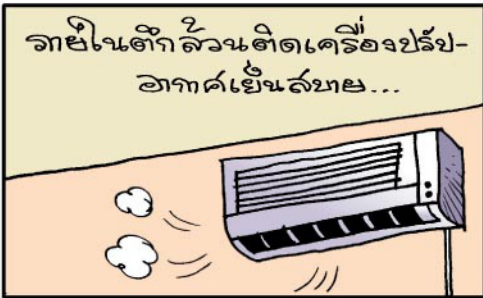
ชุมชนเป็นสุข

โดย ณรงค์ จรุงธรรมโชติ

จตุรเทพรุ... ๓๐ ปี ก่อน

ชุมชน
อยู่เย็น
อยู่สุข

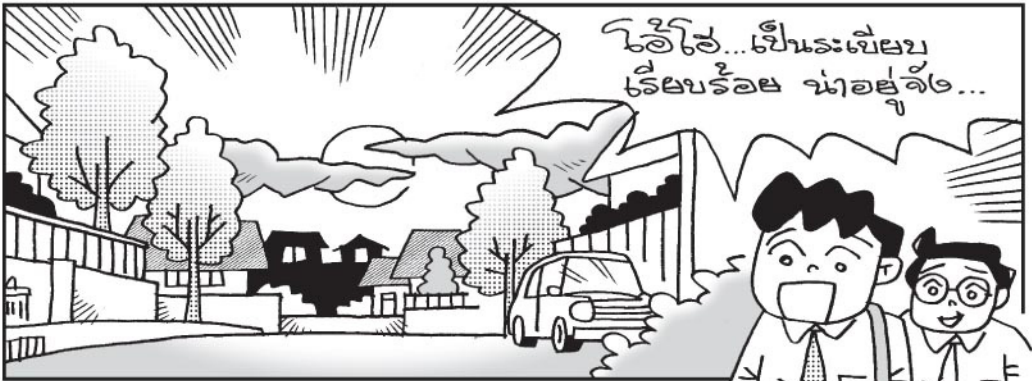

ว๊อว... เป็นระเบียบ
เรียบร้อย น่าอยู่จัง...

งานราชการนี่แหละ
คนจบตรรกะไประเบียบ
ติดกับชุมชนที่มันอยู่-
ละตินะนั่น...

แบบที่คนที่มีไอเดีย
ยิ่งเข็มแข็ง...

อุปสรรคว่ามันประทับใจ-
ใจมากเลยนะ...
มันอยากให้ชุมชน
อยู่เข้มแข็งแบบชน
บ้าน...

จริงๆ แล้วที่มันเมื่อปีก่อน
ก็มีปัญหาเหมือนกัน
นะ... จนถึงขนาด
มันเองก็แทบอยากจะ
ย้ายบ้านหนีไปเหมือนกัน

มีทั้งใจเมตตา ไปไกลเรือนเคียง
ทะเลาะเบาะแว้ง สิ่งที่ทำร้ายร่างกาย
กันเลยทีเดียว รวมทั้งปัญหาต่างๆ
ไม่ต่างจากชุมชนอยู่เย็นของอื่น...

ฉันก็เริ่มเต้นจากครอบครัว -
ตัวเองก่อนเลยนะสิ

อิริขณันปลูกผักสวนครัวอยู่ -
หลังบ้าน

-- แล้วก็นำไปแบ่งปันให้แค่
เพียงคนเดียว

นี่คะ...
ผักปลอดสารพิษ

ขอบคุณ

มีอะไรที่ช่วยเหลือเพื่อนๆ
และกัน..

ฉันเสียเธอครับ -- มาครับ
ให้ผมช่วยสิ..

ได้ยอมไป
ตามข้างนอก

บางครั้งฉันก็ไปขอความช่วยเหลือ
กับพ่อแม่เรื่องเรียน..

ขออนุญาต ขาดักๆ
ออกไปทำขนมโปรดใส่ขนม
นะครับคุณหนู..

ถ้าให้ผมเลือกนะ เป็น แม่ของเต๋อๆ
เห็นแล้วก็นึกถึงลูกชายใจ..

ถ้าไปเราต้องทำอะไรให้ เป็น -
ก็เป็นนาง

ไปใช้คดีของคนไทย
 ที่เราได้มีพระเล้าอยู่หัว
 ที่ทรงมีพระอัจฉริยภาพ
 พารรถและหน่วยโยธาชน
 และได้พระราชาชนปรีชญา
 เค็ดรชกิจขอเพียงอันพารรถ
 คุณค่าในใจแก่พวกเรา..

ในที่สุด...
 อันก็ได้คิดและ
 มีกำลังใจที่จะทำใน
 ชุมชน อยู่เย็น เปลี่ยนแปลง
 ไปอย่างชุมชนเป็นสุขบ้าง...

อ้อ... นี่มีอะไรอยากจะทำนาย-
 ลักอย่างได้มีขงหม่อม... นายช่วยเป็น
 ที่ปรึกษาเรื่องนี้ได้ไหม... --

ได้สิ... แต่มีข้อแม้
 ว่านายต้องร้องชนะ
 นี่มาก่อน...

ได้เลย... ฮ่า ๆ ..

“...ความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่า ทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวเอง จะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอ จะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการก็ขายได้ แต่ขายในที่ที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก...”

พระราชดำรัส

เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

๔ ธันวาคม ๒๕๕๐

ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ชีวิตที่เลือกได้

ภาพ สุรพล พิทยาสกุล

บ้านทุ่งแมวมอง เป็นชุมชนที่มีปัญหา
ชาวบ้านยากจนมีหนี้สินมาก

วัยรุ่นภายในหมู่บ้านติดยาเสพติด

เด็กพวกนี้
ชื้อขายยากัน

ทั้งผู้หญิงผู้ชาย

หลังจากกลับมาจากดูงาน ผู้ใหญ่และ
แกนนำชุมชนร่วมกันคิดทำแผน
ชุมชน โดยใช้หลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียงทันที

อ้อแบบนี้เอง

เตรียมเอาไว้ก่อน

จัดทำรูปฝังไว้ประกอบ
คำอธิบายจะได้เข้าใจง่าย

แล้วนัดประชุมชาวบ้านเพื่อทำแผนชุมชน

พวกเราต้อง
รู้จักชุมชนของตนเอง
และช่วยกันสำรวจข้อมูล
ชุมชน ทำบัญชีครัวเรือน
ให้รู้จักตัวเอง

ทำบัญชีแล้วพบว่ารายได้ติดลบ
เป็นหนี้เป็นสินมากมาย

เช่น กู้เงินมาประกอบอาชีพ
แต่ไม่มีเงินพอใช้หนี้

กู้เงินมาซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย รถยนต์ มอเตอร์ไซด์

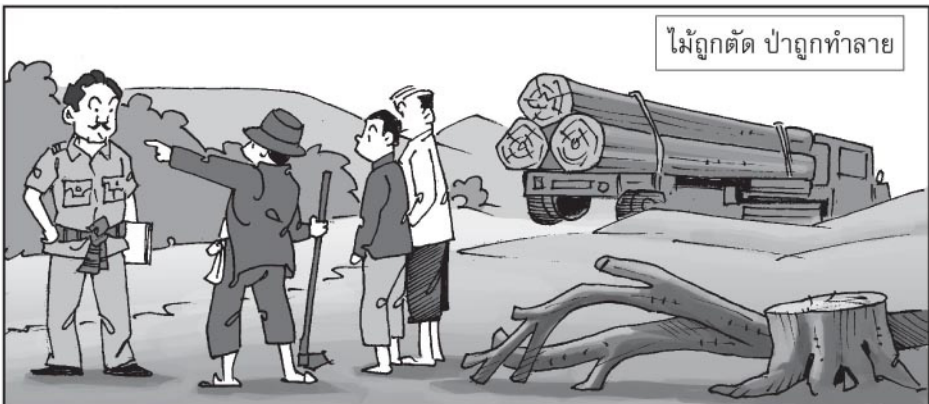

ไม่ไหวแล้วพวกนี้

ไหนบอกว่า
ซื้อให้ลูกเพราะจำเป็น
เอามาซบเซ่งกัน
ซะนี่

เมื่อถึงเวลาที่นัดชาวบ้านต่างต้นตัวที่จะไปร่วม
ประชุมและรับรู้เรื่องราวของหมู่บ้านที่ประมว
จากบัญชีครัวเรือนและเรื่องราวของหมู่บ้าน

อ้อ...ไปซิ

ทุกคนต่างมุ่งหน้าไปรวมกันที่ศาลาวัด

ต่างคนต่างใครรู้ว่าการประชุมในครั้งนี้มีเรื่องสำคัญๆ อะไรบ้าง

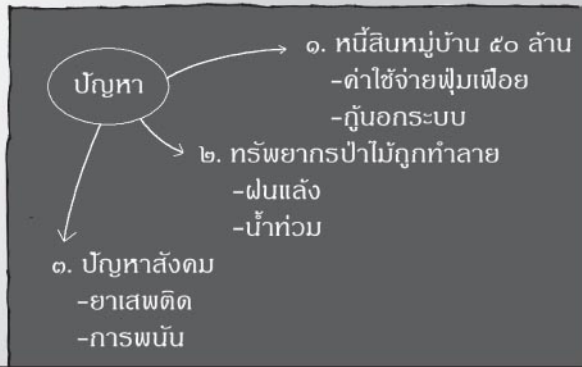
พวกเรามากัน
พร้อมแล้วใช่ไหม

หลังจากพูดคุยกันพอสมควรผู้ใหญ่สมบูรณ์ก็เข้าเรื่องเกี่ยวกับปัญหาสำคัญๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน

อุปกรณ์ที่จัดเตรียมไว้ถูกนำออกมาจัดตั้ง

ซึ่งแนวทางการแก้ปัญหาของหมู่บ้านพวกเราเห็นว่าควรมีกิจกรรมหลัก คือ

๑. การลดรายจ่าย

ทำปุ๋ยชีวภาพใช้เอง

การปลูกผักสวนครัว
ทำน้ายาล้างจาน
แชมพู

การตั้งร้านค้า
ชุมชน บิมน้ำมันชุมชน
โดยให้ชาวบ้าน
เป็นหุ้นส่วน

เงินปันผลจ้า

นอกจากใช้น้ำมันในราคาประหยัดแล้ว
ยังได้เงินปันผลอีกด้วย

ผักปลอดสารพิษ

ทำอาชีพเสริม
แปรรูปผลผลิตทางเกษตร
ที่มีอยู่ในชุมชนของเรา

๒. การเพิ่มรายได้

การทำ
สับปะรด
กวน

ทำกระดาด
จากใยสับปะรด
โดยขอความร่วมมือ
ด้านวิชาการ
จากภาครัฐ

๓. การสร้างระบบเงินออมของชุมชน

ออมทรัพย์ชุมชน

ตั้งกลุ่มที่จะ
ออมทรัพย์ให้ชาวบ้าน
นำเงินมาฝากและให้กู้ได้
ดอกเบี้ยต่ำ

โดยอาศัย
ความมีคุณธรรมของ
สมาชิก ทำให้นำเงิน
มาคืนทุกงวด

๔. การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคน และสิ่งแวดล้อมในหมู่บ้าน

๕. การตั้งสภาผู้นำ รวมถึงสภาเยาวชนด้วย

ทำให้คนในชุมชนรู้จักเสียสละ รับผิดชอบ
ต่อส่วนรวม โดยจัดประชุมเดือนละครั้ง เพื่อร่วมกันคิด
หาวิธีการทำงานและแนวทางพัฒนาชุมชน
โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

นอกจากนี้ยังได้ร่วมกันคิดกฎระเบียบที่จะปฏิบัติ
เพื่อช่วยให้ชุมชนมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

กฎระเบียบของชุมชนบ้านแมวมอง

๑. ห้ามพกพาอาวุธ
๒. ห้ามลักเล็กขโมยน้อย
๓. ห้ามทะเลาะวิวาท
๔. ห้ามมั่วสุมเล่นการพนัน
๕. ห้ามเสพยาเสพติด
๖. ห้ามตัดไม้ทำลายป่า จับสัตว์ป่าหวงห้าม
๗. ห้ามทิ้งขยะและเผาป่า
๘. ห้ามเสียงดังในยามวิกาล

หมู่บ้านแมวมอง จึงกลายเป็นชุมชนที่มีผู้คนให้ความสนใจและเข้ามาศึกษาดูงาน
อย่างไม่ขาดสาย และชาวบ้านก็ให้การต้อนรับด้วยความอบอุ่น เป็นกันเอง
และภูมิใจที่เป็นชุมชนตัวอย่างทำประโยชน์ให้สังคม

จินดีต้อนรับคณะศึกษาดูงาน

“...สหกรณ์ แปลว่า การทำงานร่วมกัน การทำงานร่วมกันนี้ ลึกซึ้งมาก เพราะจะต้องร่วมมือกันในทุกด้าน ทั้งในด้านงานที่ทำด้วยร่างกาย ทั้งในด้านงานการที่ทำด้วยสมอง และงานการที่ทำด้วยใจ ทุกอย่างนี้ขาดไม่ได้ต้องพร้อม...”

พระราชดำรัส

พระราชทานแก่ผู้นำสหกรณ์การเกษตร

สหกรณ์นิคมและสหกรณ์ประมงทั่วประเทศ ณ ศาลาดุสิตาลัย

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๒๖

" ออมาทร์พยธมธน "

คิม
ซิม

แม่... เป็นอะไรอะ?

โอ! ผื่นเกมีอน ในหนั่งลือพิมพ์লেখ

แม่ผื่นอะไรครึบ

ผื่นเรื่องคนสู้เงิน นอการบบฎาตามทางบกนี้ ไกต นำเคร่าใจจ้ง

ข้างเตอะ ก็แค่ผื่นนะ

ไปอาบน้กินข้าว จะดีไปโรงเรียน

ครึบ

แป็บเดีซว เก่านน

เรียนรื้อซ แล้วครึบ

แม่จะไป ออมเงิน ที่าลุ่ม

แล้วเอา ขนเมไปส่ง ที่ตลาด

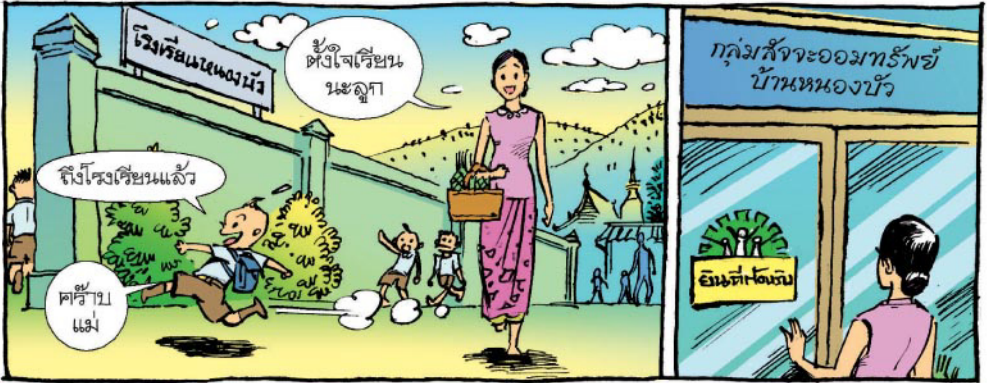

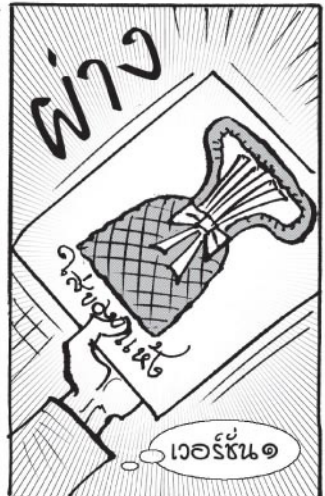
นั่น..พ่อของดิ กำลังสร้างบ้านใหม่ จากเงินที่าลุ่ม ออมมาครึบ

ทัวดีดี สายจันท์

ทัวดีดี ครึบ

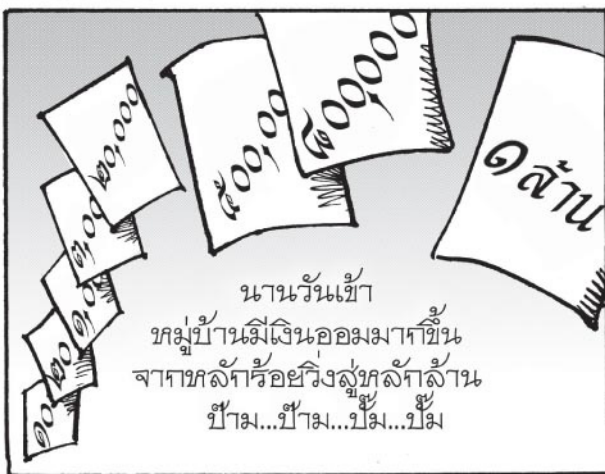
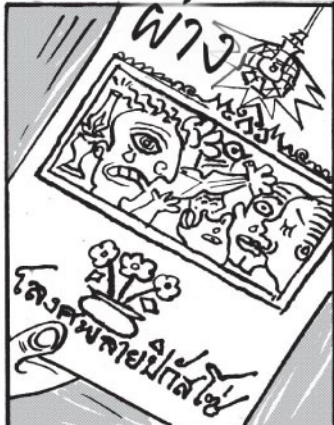
ไ่มน ตานา...เหม็งเรียน จะมา เ็ดรื้อนขายแม็งจันท์ จากเงินที่าลุ่ม ออมมาครึบ เกมีอนกัน

กองทุนจากมูลนิธิจะออกมารับของของชุมชน ได้เกิดมาใหม่หลายกองทุน เช่น กองทุน-
บรรเทาสาธารณภัย กองทุนรักษาพยาบาล กองทุนเด็กกำพร้า กองทุนผู้สูงอายุ
ส่งผลให้ชีวิตและสังคม ในหมู่บ้านมีความสุขไร้โรคภัยไข้เจ็บแล้ว แต่ปัญหาใช้ว่า
จะหมดไป

แม่สาขชขุดมาปรับทุกที่กับพ่อใหญ่
เรื่องเต็กรๆ บาดเจ็บนอนโรงพยาบาล
เพราะเลี้ยงแบบคารุณารับน้อง
ที่ตาสูงแทนๆ

หน้าซ้ำ ตอนนี่เริ่มมียาเสพติดเข้ามา
ระบาดในหมู่บ้าน

พ่อใหญ่ทำหน้าที่หัวหน้าของคารออย่างเข้มแข็ง
เดินออกติดตามคนที่เข้าไปดูหา เพื่อเก็บ
ค่าปรับหาซาได้

นายบ๊อด
อูริเปล่า

มีเพื่อนเจ้าของบ้านออกมาต้อนรับ

หว้าวย

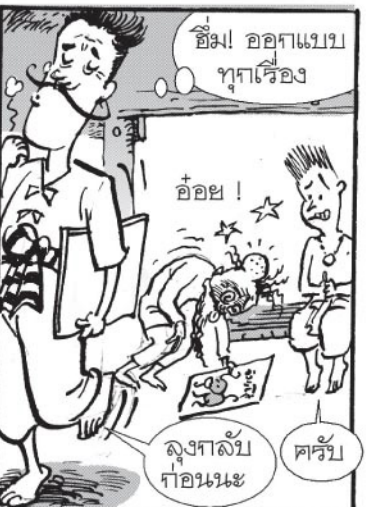
โฮ่ง โฮ่ง!

พ่อใหญ่เกรง!! เอ้ มอม
ขลุ่ตตตต!!!

จ๊ากกก!!

ง่า

เวลาผ่านไปหกปี ด้วยความเข้มแข็งของกวีภักดี และมวลสมัครใจที่ร่วมฝ่าฟันอุปสรรค

สิ่งเงินคืน ตามเวลา สบายใจ

แม่จ๋า จะไปไหน

ไปกลุ่ม ออกทรัพย์ สิ่งเงินที่เรากู้ คืนตาม เวลาจะ

นำพาทุกคนก้าวสู่ความอยู่ดีมีสุข ใช้ชีวิตในทาง สบายกลางอย่างพอเพียง นับว่ากลุ่มบ้านนี้เป็น แบบอย่างกลุ่มบ้านในพื้นที่ของทุกคน

ผมท้อลือรั้งครับแม่

พอทาน...เอ๊ย ท้อลือรั้ง

ไปเรียน ในเมือง คงคิดถึง แม่ ร้องไห้ แงงๆเลย!

ตั้งใจเรียนให้จบแล้วกลับมาพัฒนาบ้านเราอย่างในทีวีนะลูก เงินทุนการศึกษาของลูกทุกคนแม่ก็กู้มาจากเงินออมของเราล่ะ!

ใช่! คิดถึงวันนี้ เรามีกลุ่มแล้วจะออกทรัพย์ของ ชุมชนเป็นเงินที่หนึ่ง

จริงอย่าง แม่ว่า

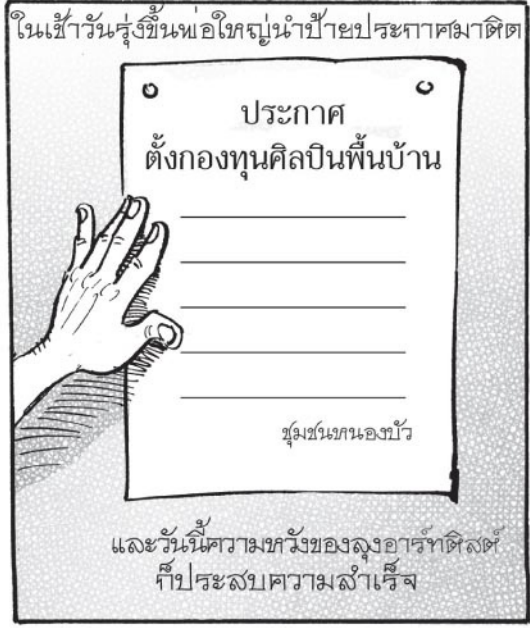
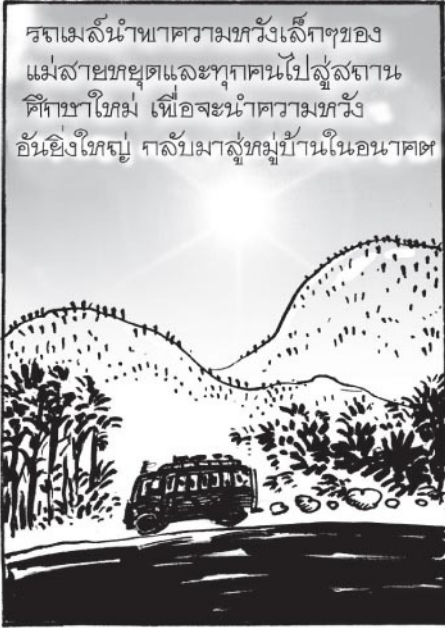
รดาจะมาแล้วไปกันเถอะ

ครับ

พืด..พืด! คิดถึงลูกศิษย์...
จะขาดสายก็ไปคนคนหนึ่งแล้ว

"ปัจจุบัน กลุ่มพลังจะออกมาช่วยเหลือ
 (องค์การอาหารเงินกู้) ของ
 ชาวบ้านค้าขายเดินและพัฒนา
 ต่อไปบนพื้นฐานความพอใจเชิง
 ด้วยความเชื่อมั่นที่จิตใจดี
 หนึ่งตนเอง และเป็นสิ่งที่
 ของสังคมได้"

คุณต้องออกแบบ
 ภาระบ้านพอใจเชิงที่เกษม
 ด้กับกลุ่มชนของคุณเอง
 นะครับ

กมล
 งาม

“...คนเราถ้าพอในความต้องการ ก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้าทุกประเทศมีความคิด อันนี้ไม่ใช่เศรษฐกิจ มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่าพอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข...”

พระราชดำรัส

เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

๔ ธันวาคม ๒๕๔๑

ผมมักจะ
ออกมา
วิ่งออก
กำลังกาย
ตอนเช้า

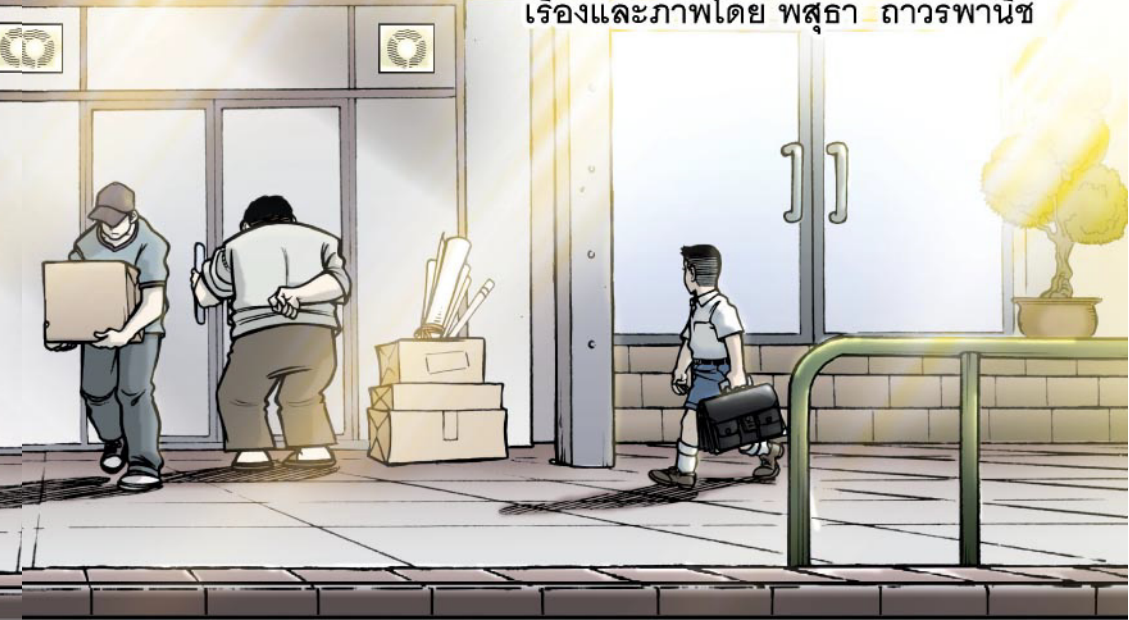
การก้าว
ขาไป
ข้างหน้า
ยาว ๆ นั้น

ทำให้จังหวะ
การวิ่งของผม
เร็วขึ้น
พร้อมสู้กับ
แรงลมที่
มาปะทะ

จับหะก่าวที่พอเหมาะ

เรื่องและภาพโดย พสุธา ภาวพานิช

แต่พอเริ่ม
รู้สึกว่
เหนื่อย

ก็มักจะมา
แวะพัก
เอาแรง
ที่ม้านั่ง
ตัวนี้เสมอ

ตอนนี้มีแต่ตึก
กับโรงงานเต็มไปหมด
เมื่อก่อนยังเป็นบ้านไม้
ปลูกติดกันอยู่เลย

แล้วโรงงาน
ใหม่นี้
จะมีเสียงดัง
รีเปลา่ก็ไม่รู้

นั่นนะสิ
ที่บ้านของฉัน
ยังมีเด็กเล็กอยู่ด้วย

นี่ถ้ามีน้ำเสีย
หรือพวกควั่นพิษ
ยิ่งแยกันไปใหญ่

อย่างนั้น
ก็แยสิ
ครับป้า

อยากเห็นหน้า
เจ้าของโรงงานจริงๆ
จะโลกมาก
ไปถึงไหนกัน

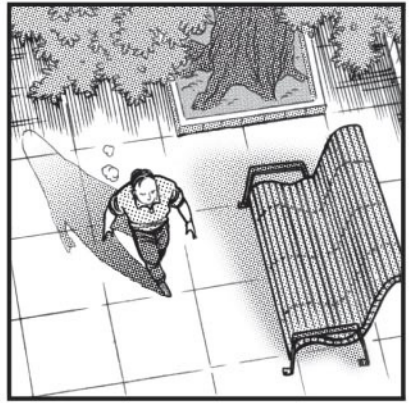
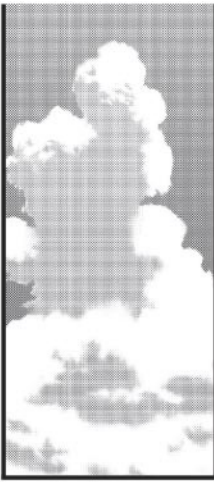

ฉันได้ข่าว
ว่าบ้านเขา
อยู่แถวๆ นี้
ด้วยนะ

จริงหรือ?

ผมว่า
เราเดินไป
คุยไป
กันเถอะนะ

ว่าแต่ก่อนหน้านี้
คุณเคยมาพูดคุย
ถามความเห็นกับ
ชาวบ้านแถวๆ นี้
แล้วรึยัง?

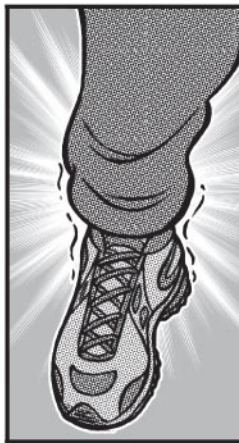
เรื่องโรงงาน
นะเหรอครับ
คุยไปทำไมครับ
ไม่เห็นจะเกี่ยว
กับเราเลย

ฉันเป็นห่วงเรื่อง
สิ่งแวดล้อมนะ..

ไอ้

เป็นอะไร
เหรอครับ
ท่าน

ไม่เป็นไร
เจ็บข้อเท้า
นิดหน่อย

เอ๊ะ
วันนี้กับข้าว
น้อยลง
กว่าทุกวัน
รึเปล่าแม่?

ฉันจัดให้พอดี
ก็เห็นคุณ
ทานเหลือทุกวัน

อยากให้ท่านอาจารย์
กล่าวถึงการลงทุน
ในภาคธุรกิจเอกชน

ตามแนวทางของ
เศรษฐกิจพอเพียง
ให้พวกเรา
พึ่งพ่น้อยครับ

ในหลวง ทรง
เคยตรัสเอาไว้ว่า
การทำโครงการอะไร
ก็ต้องนึกถึงขนาด
ที่เหมาะสมกับ
อัตภาพ
หรือ สิ่งแวดล้อม

ถ้าเราทำโครงการที่เหมาะสม
ขนาดที่เหมาะสมอาจดูไม่หรูหรา
แต่จะไม่ล้ม หรือถ้ามีอันเป็นไป
ก็ไม่เสียหายมาก...

หมายถึงเดินทางสายกลาง?

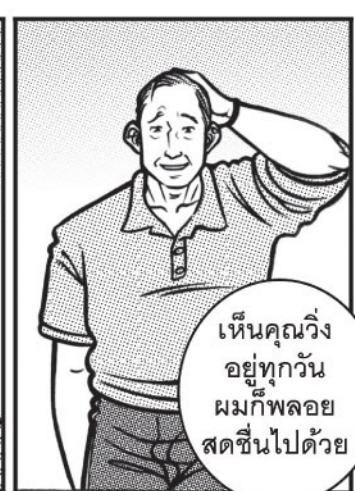

ครับ.. ทั้งเศรษฐกิจ สังคม
สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม
ต้องก้าวหน้าไปพร้อมกัน
อย่างสมดุลมั่นคง
และ ยั่งยืน

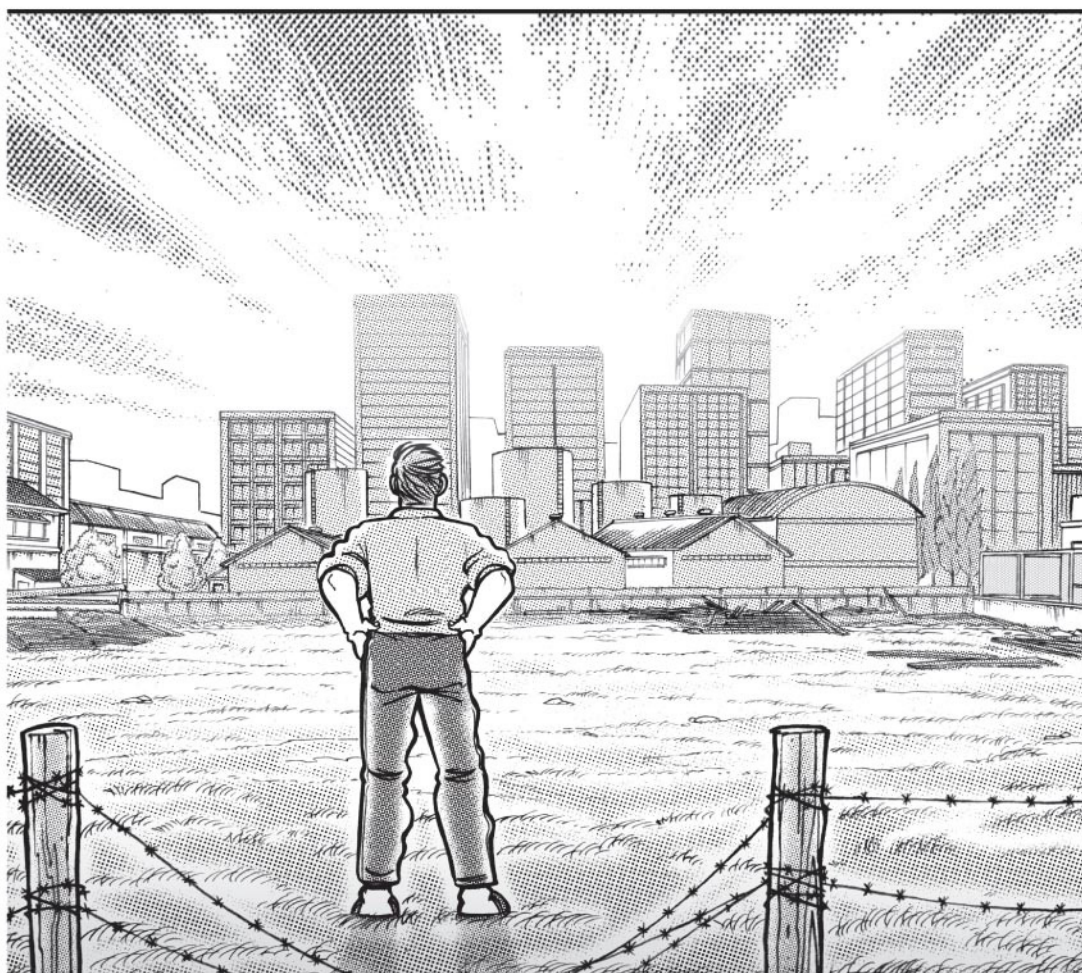

วันนี้ผม
พอดิเลย
ขอบคุณนะ

ว่าไงนะครับ
ให้ลดขนาด
โรงงาน
ที่จะสร้างลง
ครึ่งหนึ่ง

ทำไมกันล่ะครับ
ท่านประธาน?

ผมคิดว่าเป็น
ขนาดที่เหมาะสม
แบบเดิมมัน
ใหญ่เกินไป
และต้องลงทุนมาก

แล้วอีกครั้ง
ที่เหลือล่ะครับ?

ผมจะสร้างลานกีฬา
มีสวนสาธารณะเล็กๆ
ให้พนักงานได้พักผ่อน
และให้ชุมชนรอบข้าง
ได้ใช้ประโยชน์
ร่วมกันด้วย

โรงงานนี้
เป็นโครงการ
ที่ผมเป็นคนริเริ่ม
ท่านทำแบบนี้
ท่านคิดดีแล้ว
หรือครับ?

ผมจึงอยากให้
คนมีความสามารถ
อย่างคุณมาดูแลยังงี้ละ
พื้นฐานบริษัทเราดีอยู่แล้ว
แบบนี้ก็ได้ประโยชน์
กันทุกฝ่าย

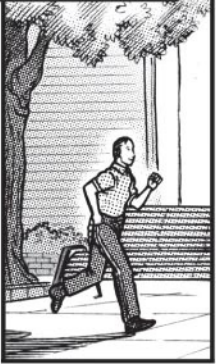

ด้วยจังหวะก้าว
ที่เหมาะสม
ไม่เร็วไปไม่ช้าไป

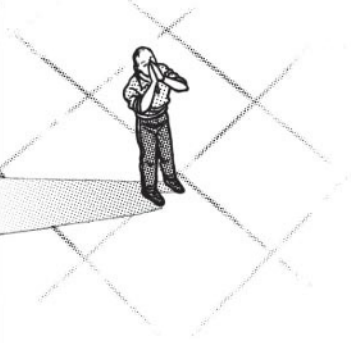

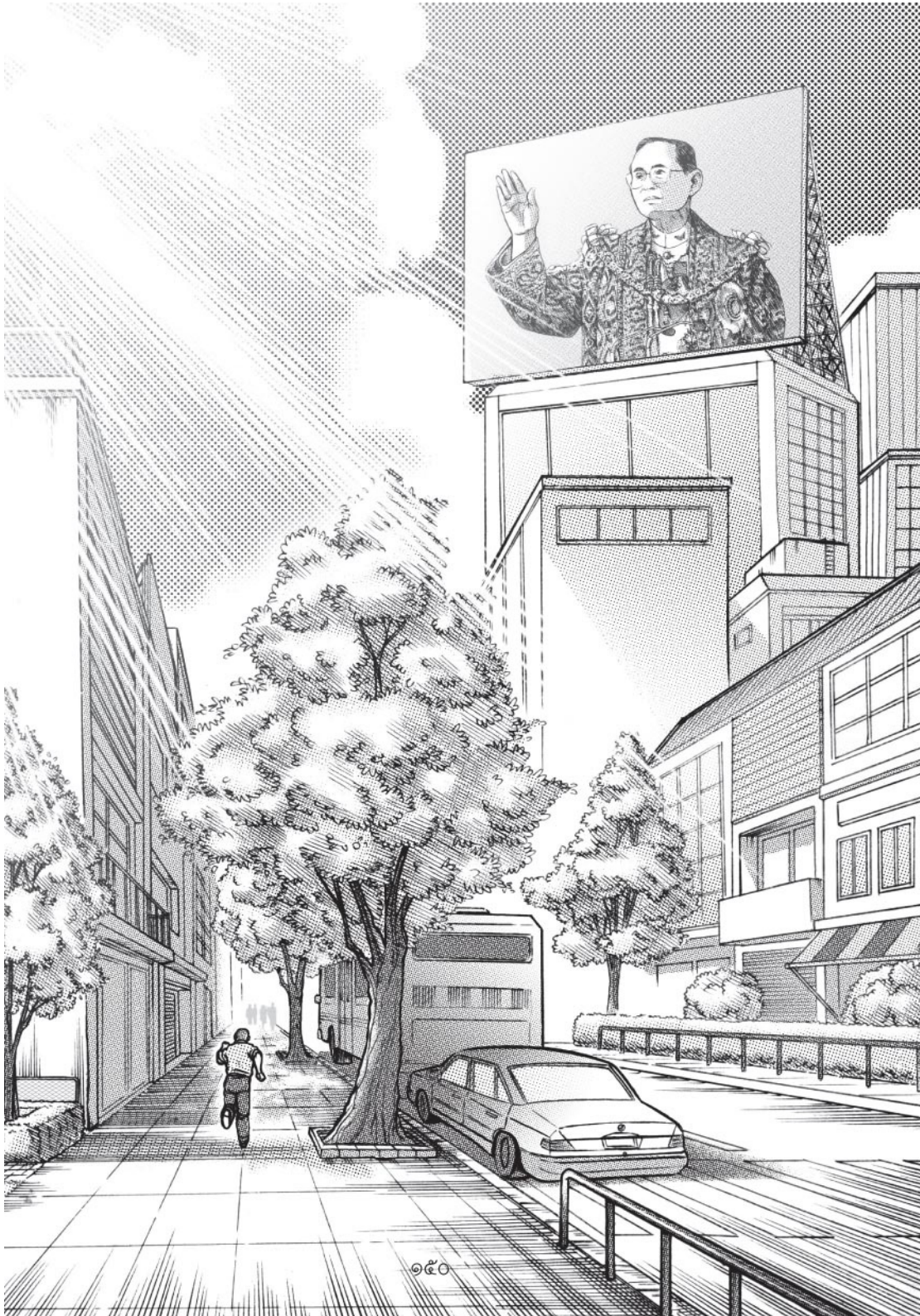
สายลมเบาๆ
เห็นสิ่งรอบข้าง
ชัดเจนขึ้น

ตอนนี้ผม
ก้าวไปข้างหน้า
อย่างมั่นคง

ตาม
แนวทาง
ของพ่อ

“...ที่เกิดมีวิกฤตการณ์ขึ้นมา ก็เพราะว่าขยายการผลิตมากเกินไป และไม่มีใครซื้อ เพราะไม่มีใครมีเงินพอที่จะซื้อ...ต้องถอยหลังเข้าคลอง จะต้องอยู่อย่างระมัดระวังและต้องกลับไปทำกิจการที่อาจจะไม่ค่อยซับซ้อนนักคือใช้เครื่องมืออะไรที่ไม่หรูหรา แต่อย่างไรก็ตามมีความจำเป็นที่จะต้องถอยหลังเพื่อที่จะก้าวหน้าต่อไปถ้าไม่ทำอย่างที่ว่านี้ก็จะแก้ไขวิกฤตการณ์นี้ยาก...”

พระราชดำรัส

เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

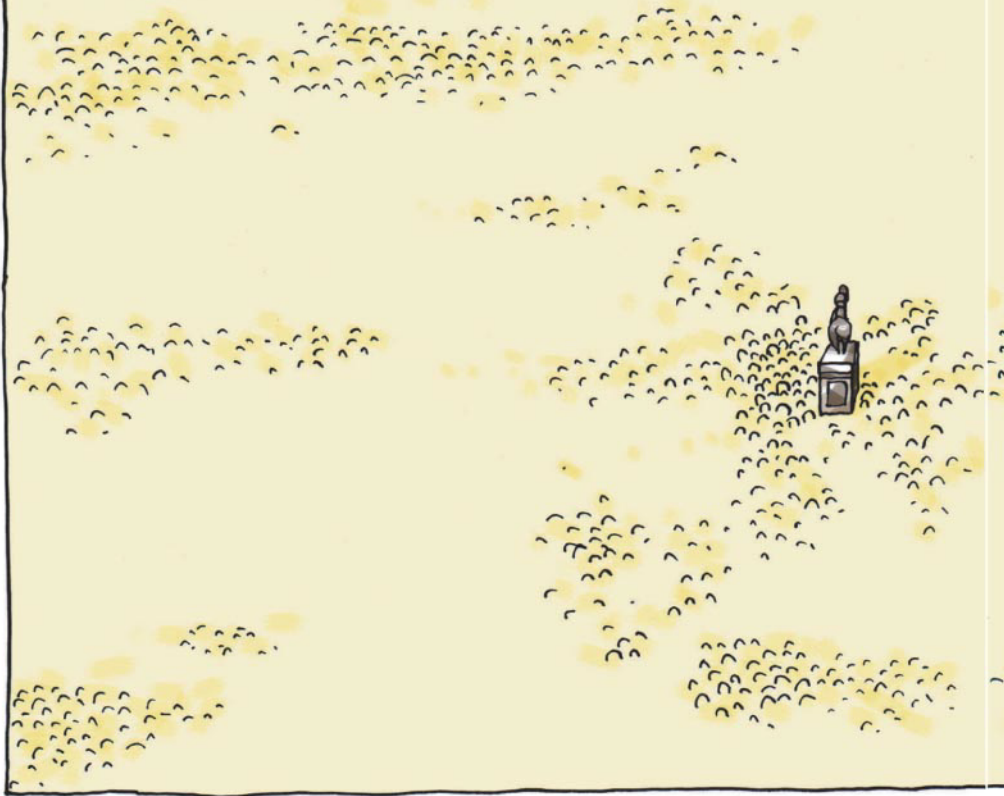
๔ ธันวาคม ๒๕๔๐

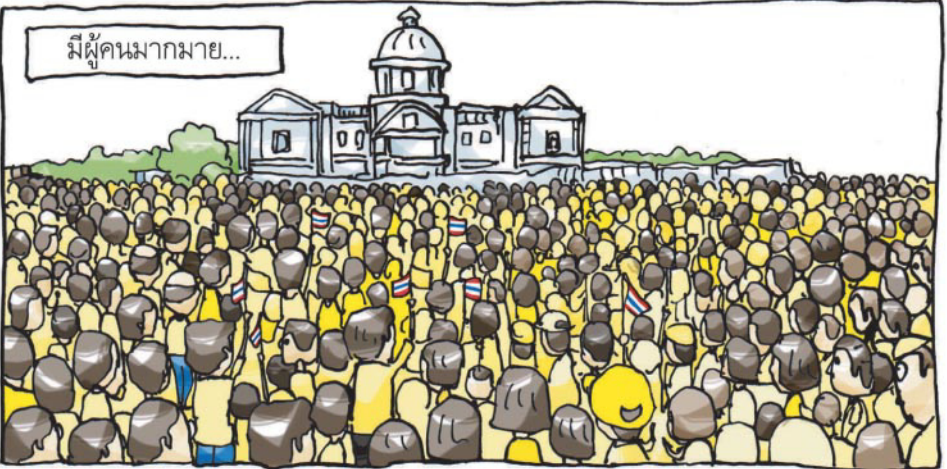
จุดเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่ในใจฉัน

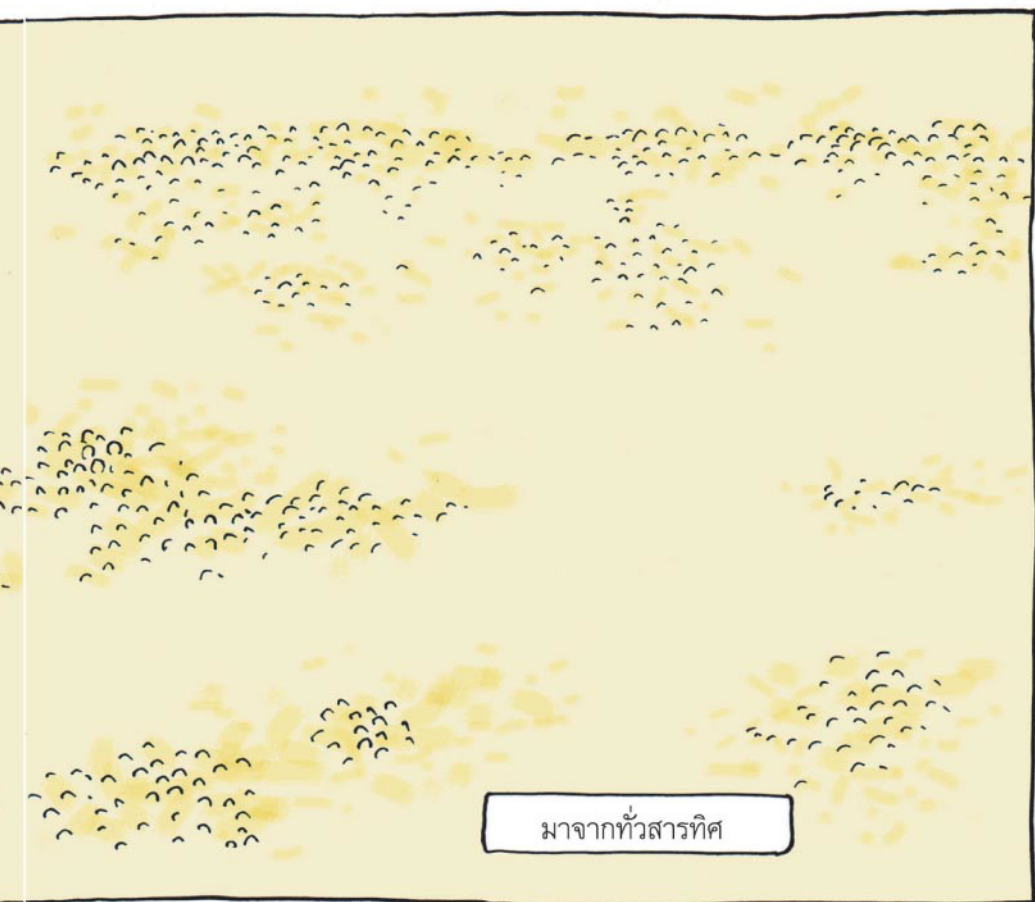
อิทธิวิฐก์ สุริยมาตย์

เช้าวันที่ ๙ มิถุนายน

มีผู้คนมากมาย...

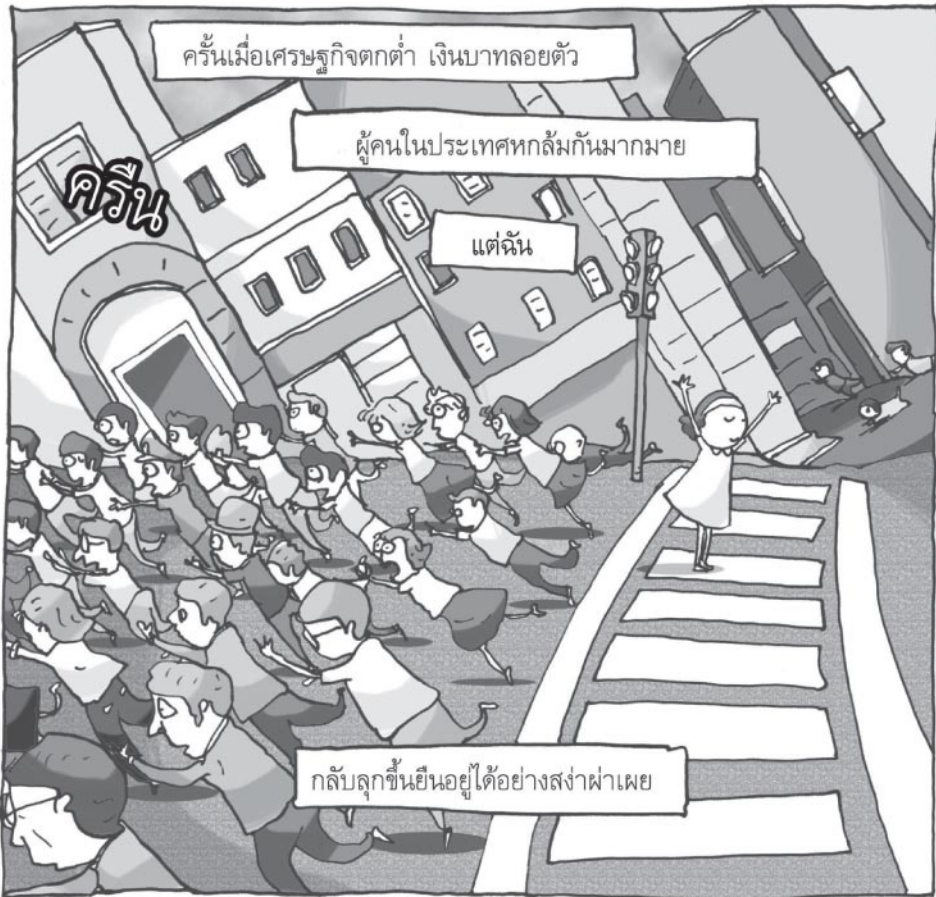

มาจากทั่วสารทิศ

ย้อนไปเมื่อหลายสิบปีก่อน

ฉันถูกจับตาจากสื่อมวลชนทั่วสารทิศ

ทำไมคุณถึงยืนหยัด
ได้อย่างสง่าผ่าเผย
อย่างนี้ครับ ?

ฉันมีเป้าหมาย
ในการเดินก่อนที่จะเริ่ม
ออกเดิน

ยังไง
หรือครับ ?

เมื่อฉันล้ม ฉันต้องหาสาเหตุ
ของการล้มว่ามาจากอะไร
สาเหตุจากฉันหรือเปล่า
หรือเพราะพื้นถนน

หาข้อมูลเส้นทางที่จะเดิน
มีตรอกชอกชอยตรงไหน
มีหลุมบ่อตรงไหน
หรือเปล่า

ต้องประมาณกำลัง
ตัวเองด้วยว่าจะเดินได้ไกล
แค่ไหน ใช้ระยะเวลา
เท่าไรจะไปถึง

ที่นี่เป็นบริษัทในฝัน
ของพนักงานเลยนะครับ

ฝันที่เป็นจริง
ต่างหากล่ะคะ ฉันมีความสุข
ที่ทำให้ชีวิตทุกคนดีขึ้น

โอ้โฮ!
ทำเต็นท์แปลกๆ
นะครับ

ทำเพื่อนรักไทยประยุกต์
เข้ากับแอโรบิกนะคะ

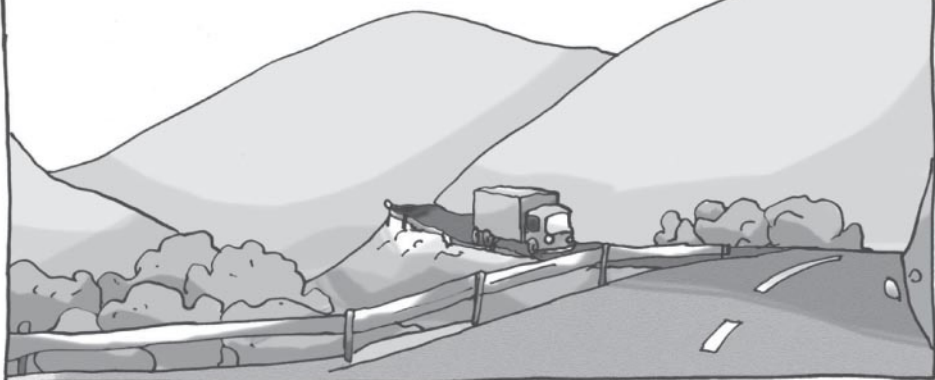
สนุก ๆ ขำ ๆ
เพื่อสุขภาพ
นะคะ

อืม..คิดได้ยังไงครับ
เนี่ยสุดยอดจริงๆ

คุณหม่า
มาเต้นด้วยกัน
ลึกลับน้อยมี๊คะ

รถบรรทุกมุ่งหน้าเข้ากรุงเทพฯ

ภายในเวลาไม่นาน

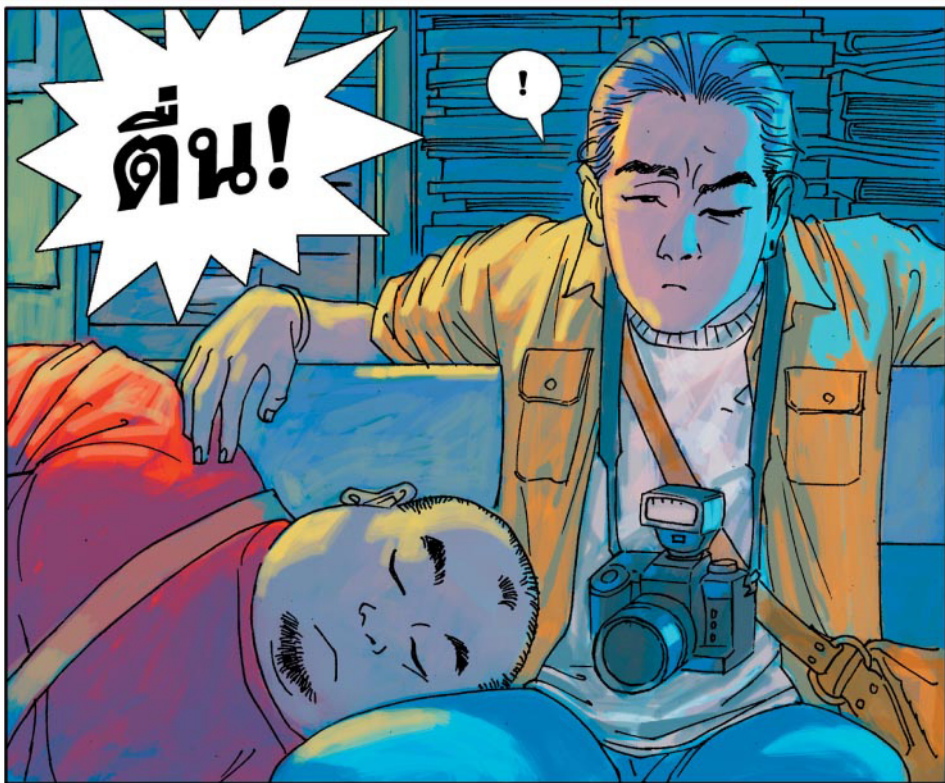
“...คุณธรรมที่ทุกคนควรจะศึกษาและนำมาปฏิบัติ ประการแรก คือ การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อตัวเอง ที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็น ประโยชน์และเป็นธรรม ประการที่สอง คือ การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเอง ให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัตย์ความดีนั้น ประการที่สาม คือ การอดทน อดกลั้นและอดออม ที่จะไม่ประพฤติล่วงความสัตย์สุจริต ไม่ว่าด้วยเหตุประการใด ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักเสียสละประโยชน์ ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง...”

พระราชดำรัส

ในพิธีบวงสรวงสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้า

๕ เมษายน ๒๕๒๕

พ่อเพียงนำทาง

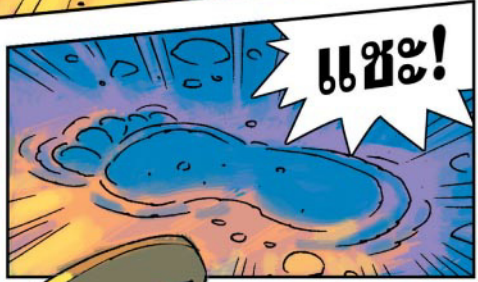
คู่มวดลชน

เรื่องและภาพโดย : สละ นาคบำรุง
เขียนโดย : สละ นาคบำรุง

เฮ้อ!
ทุกวันนี้
ทำไมมีแต่ข่าว
เด็กๆ
ถูกทำร้าย

อย่าบ่นอยู่เลย
นายซบซึ่ง
ตามไปเถอะ

หวอ... หวอ... หวอ...
หวอ...

ฮัลโหล ! จ.ส.๑๐๑ เหมอครับ
ขอรายงานข่าวด่วนครับ

ยอดเลยพวกชาวบ้านจับ
ฆาตกรได้ด้วย เราไป
ปิดจ๊อบกันเพื่อน

แกเอง
หรือนี่

เราต้องรีบหน่อยแล้วละ
ชินชักช้า ซ่องอื่นเอาไป
กินเน่ฉิ้น

งั้นเราเร่ง
มือกันหน่อย
แล้ว

ฮัลโหล ๆ

เอ๊ยอะไร
สัญญาณอ่อน
เฉยเลย

ฮัล
โหล

ตาผุย ลูกแกนี่
มันเลวสุด ๆ เลย

ฉันไม่เชื่อว่าลูกฉัน
จะเป็นคนอย่างนั้น

คนเขาด่ากันทั้งประเทศ
ยังจะเข้าข้างลูกอีก

ใช่ ! ทั้งวิทยุ
โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์
ออกข่าวทุกวัน

ลูกแก
ตายแน่

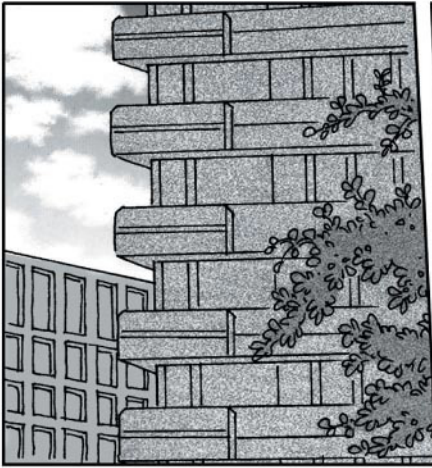
ไม่จริง
ใช่ไหม

ลูกพ่อ

ผมอยากให้คุณอ่านหนังสือเล่มนี้หน่อย

สื่อมวลชนอย่างพวกเรา มีอิทธิพลต่อความคิดของผู้คนโดยตรง

เพราะฉะนั้นข้อมูลที่ออกไปสู่สาธารณชน ต้องผ่านการกรองเป็นอย่างดี

แต่การกรองจะถูกครอบงำโดยคน จากสภาพที่ต้องแข่งขันกัน

ทำให้เราเผลอมองข้ามหลักการต่างๆ ที่สื่ออย่างพวกเรา ต้องใช้ในการทำงาน

จรรยาบรรณสื่อมวลชน จำได้มั๊ย

ความพอประมาณ
ของข่าวสารที่เราเผยแพร่
ต้องเห็นว่ามีความจำเป็น
ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
รวมถึงวัฒนธรรม

ฮัลโหล
เจ้วี ฉันทกำลัง
ไปรับนายนะ

!

โห!
จะ จะ

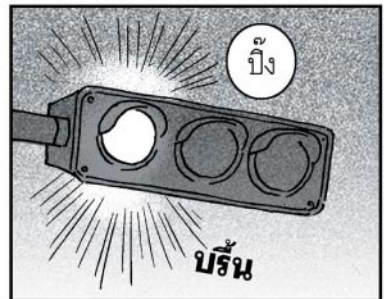
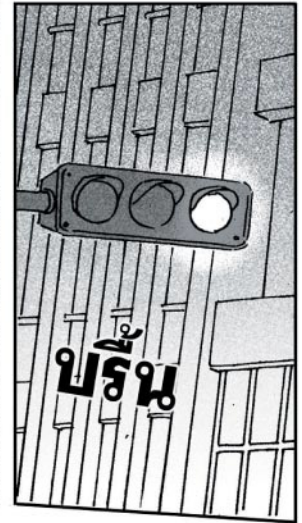
เล่มนี้ลงภาพ
แอบถ่ายน้องส้ม
หามาได้ไง

แอบถ่าย

แอบถ่าย

มันเกินไปจริงนะ
สื่อพวกนี้

การตัดสินใจ
เสนอข่าวแต่ละชิ้น
ต้องมีเหตุผล
คิดให้รอบด้าน

โลกมีการเปลี่ยนแปลง
อย่างรวดเร็วทุก ๆ ด้าน
การเสนอข่าวสารพัดพลาด
ได้ง่ายจึงต้องเตรียมพร้อม
รับมือ

บริน...

เอียด...

จะรีบอะไร
นักหนาพะ

แปรณ...

รีบจนไม่มอง
คนเลย เจ้านี้

บริน

เร็ว

แปรณ...

สื่อมวลชนทุกแขนง
ต้องรับผิดชอบต่อ
สังคมสูง

บริน

บริน..

สำนึกในเรื่อง
คุณธรรม ความซื่อสัตย์
สุจริต เป็นเงื่อนไขสำคัญ
ขาดไม่ได้

พี่อ่านเล่มนี้ ด้วยหรือครับ

ครับ! ผมอ่านแล้ว
ก็เล่าให้พี่โดยสาร
พึ่งอยู่เสมอ
ครับ

โห! พี่อย่างนี้พี่ก็เป็น
สื่อสารมวลชนด้วย
สิครับพี่

ฮะ ฮะ
มันเป็นประโยชน์
นะครับ จึงอยาก
ช่วยเผยแพร่

นี่เป็นวิธี
ของสื่อมวลชน
แหละครับ

เหอครับ
ฮะ ฮะ ฮะ เป็นอาชีพ
ที่ช่วยสร้างสรรค์สังคม
ให้ดีขึ้นจริงๆ ครับ

จบ

“...โครงการพัฒนาต่างๆ ตั้งขึ้นเพื่อปรับปรุงตัดแปลงสิ่งที่มีอยู่แล้ว คือ ทรัพยากรตามธรรมชาติให้เกิดผลเป็นประโยชน์แก่ประเทศและประชาชน ส่วนรวมให้ได้มากที่สุด..บางทีก็อาจทำให้มีการเสียหายในบางส่วนได้บ้าง เพื่อที่จะให้โครงการมีผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย จำเป็นต้องพิจารณาจัดตั้งโดยรอบคอบและละเอียดถี่ถ้วนให้ทราบว่าผลที่เกิดขึ้นจากโครงการนั้นจะมีขอบเขตต่อเนื่องไปเพียงใด และมีผลดีผลเสียประการใด...”

พระบรมราชาบาท

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๙

บทสรุป

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์ใช้

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร

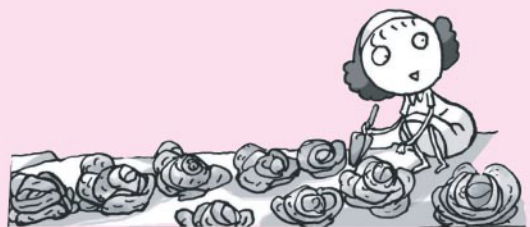
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและวิถีปฏิบัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า ๓๐ ปี และได้ทรงเน้นย้ำแนวทางพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การป้องกันให้รอดพ้นจากวิกฤต และให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะหน่วยงานหลักในการวางแผนของประเทศตระหนักถึงความสำคัญของแนวคิดดังกล่าว จึงได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาต่างๆ มาร่วมกันพิจารณากลั่นกรองพระราชดำริสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในโอกาสต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเศรษฐกิจพอเพียง สรุปออกมาเป็นนิยามความหมาย **"ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"**

จากนั้น สศช. ได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตนำบทความดังกล่าวไปเผยแพร่ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีความเข้าใจในหลักปรัชญา และใช้เป็นพื้นฐานและแนวทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงพระกรุณาปรับปรุงแก้ไขพระราชทาน และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ตามที่ขอพระมหากรุณา เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

สศช. ได้อัญเชิญ **"ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"** มาเป็นปรัชญานำทางในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) และฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) รวมทั้งได้เสริมสร้างความเข้าใจไปยังภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เห็นคุณค่า และน้อมนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

"เศรษฐกิจพอเพียง" เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปใน ทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ **ความพอเพียง** หมายถึง **ความพอประมาณ ความมีเหตุผล** รวมถึงความจำเป็นที่จะต้อง**มีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี**พอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัย**ความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง**อย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มี**สำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต** และ**ให้มีความรอบรู้**ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ประมวลและกลั่นกรองจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพระราชทานในโอกาสต่างๆ รวมทั้งพระราชดำรัสอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำไปเผยแพร่ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของทุกฝ่ายและประชาชนโดยทั่วไป

องค์ประกอบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความพอเพียงประกอบด้วยคุณลักษณะ ดังนี้

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีต่อความจำเป็นและเหมาะสมกับฐานะของตนเอง สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป และต้องไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงาม โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างถี่ถ้วน และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ

ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่

เงื่อนไขสำคัญเพื่อให้เกิดความพอเพียง การตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องอาศัยทั้งเงื่อนไขคุณธรรม หลักวิชา และเงื่อนไขชีวิตเป็นพื้นฐาน

เงื่อนไขคุณธรรม เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติให้มีความซื่อสัตย์สุจริต รู้ รัก สามัคคี ไมโลภ ไม่ตระหนี่ และรู้จักแบ่งปันให้ผู้อื่น

เงื่อนไขหลักวิชา ต้องอาศัยความรู้รอบรู้ รอบคอบ และระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้วางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน

เงื่อนไขชีวิต ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน มีความเพียร มีสติและปัญญา บริหารจัดการการใช้ชีวิตโดยใช้หลักวิชาและคุณธรรมเป็นแนวทางพื้นฐาน

การน้อมนำหลักปรัชญา มาปฏิบัติ

ทุกคนสามารถนำหลักปรัชญา มาเป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตได้ ไม่ใช่เฉพาะในหมู่คนจนหรือเกษตรกร โดยต้อง **"ระเบิดจากข้างใน"** คือการเกิดจิตสำนึก มีความศรัทธา เชื่อมั่น เห็นคุณค่า และนำไปปฏิบัติด้วยตนเอง แล้วจึงขยายไปสู่ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

ความพอเพียงระดับบุคคลและครอบครัว มุ่งเน้นให้บุคคลและครอบครัวอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขทั้งทางกายและทางใจ พึ่งพาตนเองอย่างเต็มความสามารถ ไม่ทำอะไรเกินตัว ดำเนินชีวิตโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น รวมทั้งใฝ่รู้และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อความมั่นคงในอนาคต และเป็นที่พึ่งให้ผู้อื่นได้ในที่สุด เช่น หาปัจจัยสี่มาเลี้ยงตนเองและครอบครัวจากการประกอบสัมมาชีพ รู้ข้อมูลรายรับ-รายจ่าย ประหยัด แต่ไม่ใช่ตระหนี่ลด-ละ-เล็ก อบรมฯ สอนให้เด็กรู้จักคุณค่า รู้จักใช้ และรู้จักออมเงินและสิ่งของเครื่องใช้ ดูแลรักษาสุขภาพ มีการแบ่งปันภายในครอบครัว ชุมชนและสังคมรอบข้าง รวมถึงการรักษาวัฒนธรรม ประเพณี และการอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

ความพอเพียงในสถานศึกษา โดยเริ่มจาก **ครู และผู้บริหารสถานศึกษา** เล็งเห็นความสำคัญและน้อมนำปรัชญา มาปฏิบัติให้เป็นตัวอย่าง เป็นแม่พิมพ์/พ่อพิมพ์ที่ดีทั้งในด้านการดำเนินชีวิต อาทิ ขยัน อดทน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการพนันและอบายมุข ไม่ฟุ้งเฟ้อ ฯลฯ และพัฒนาระบบการเรียนการสอนตามหลักปรัชญา อาทิ ตั้งใจสอน หมั่นหาความรู้เพิ่มเติม เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็น เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูกับนักเรียน กระตุ้นให้

เด็กรักการเรียนรู้คิดเป็น ทำเป็น และปลูกฝังคุณธรรม เพื่อเป็นการสร้างคนดี คนเก่ง ให้แก่สังคม สำหรับนักเรียน นักศึกษา ต้องรู้จักแบ่งเวลาเรียน เล่น และดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม และพอประมาณกับตนเอง ใฝ่หาความรู้ ใช้หลักวิชาและความรู้จริงในการตัดสินใจลงมือทำสิ่งต่างๆ ปฏิบัติตนและคบเพื่อนเป็นกัลยาณมิตร ชยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์ แบ่งปัน กตัญญู รู้จักใช้จ่ายเงินอย่างมีเหตุผลและรอบคอบ รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันทางศีลธรรมให้แก่ตนเอง อาทิ ไม่ลักขโมย ไม่พูดปด และไม่ดื่มสุรา

ความพอเพียงระดับชุมชน คนในชุมชนมีการรวมกลุ่มกันทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในชุมชนบนหลักของความรู้ รัก สามัคคี สร้างเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันในชุมชนและนอกชุมชน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การรวมกลุ่มอาชีพ องค์กรการเงิน สวัสดิการชุมชน การช่วยดูแลรักษาความสงบ ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมทั้งการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนมาสร้างประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อสร้างเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งและมีความเป็นอยู่ที่พอเพียง

ความพอเพียงในองค์กรการเงินชุมชน การบริหารจัดการการเงินของชุมชนต้องมุ่งให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกและส่วนรวม ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมให้สมาชิกมีความสามารถในการพึ่งตนเองได้ มีความอยู่ดีกินดี มีสันติสุข และเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการเงินในชุมชน โดยส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิก จัดหาทุนและบริการสินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพและดำรงชีวิต จัดหาปัจจัยการผลิต รวมกันซื้อ รวมกันขายสินค้าและบริการของสมาชิก มีสวัสดิการด้านต่างๆ ให้บริการอย่างเสมอภาค ร่วมมือกับองค์กรการเงินอื่นๆ องค์กรชุมชน ภาคเอกชน และหน่วยงานของรัฐ ดำเนินธุรกิจร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกและชุมชน ที่สำคัญ กรรมการและสมาชิกทุกคนต้องมีคุณธรรมอย่างน้อย ๕ ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ เสียสละ รับผิดชอบ เห็นใจ และไว้วางใจกัน

ความพอเพียงในภาคธุรกิจเอกชน เริ่มจากความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจที่หวังผลประโยชน์หรือกำไรในระยะยาวมากกว่าระยะสั้น แสวงหาผลตอบแทนบนพื้นฐานของการแบ่งปัน มุ่งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรมทั้งลูกค้า คู่ค้า ผู้ถือหุ้น และพนักงาน ด้านการขยายธุรกิจต้องทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป รวมทั้งต้องมีความรู้และเข้าใจธุรกิจของตนเอง รู้จักลูกค้า ศึกษาคู่แข่ง และเรียนรู้การตลาดอย่างถ่องแท้ ผลัดเปลี่ยนที่ถนัดและทำตามกำลัง สร้างเอกลักษณ์ที่แตกต่างและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง มีการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น มีความซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อสังคมและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญต้องสร้างเสริมความรู้และจัดสวัสดิการให้แก่พนักงานอย่างเหมาะสม

ความพอเพียงในองค์กรภาครัฐ ทุกคนยึดมั่นในจรรยาบรรณของการเป็นข้าราชการที่ดี โดยระดับองค์กรหรือผู้บริหาร ต้องบริหารความเสี่ยง ไม่ทำโครงการที่เกินตัวหรือเสี่ยงเกินไป ปรับขนาดองค์กรให้เหมาะสม จัดกำลังคนตามความรู้ ความสามารถ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้วยความโปร่งใสและสุจริต บริหารจัดการทรัพยากรด้วยความประหยัดและคุ้มค่า และถ่ายทอดความรู้ในการปฏิบัติงาน **ระดับเจ้าหน้าที่** ควรปรับวิถีและใช้ชีวิตแบบพอเพียง รู้จักพอประมาณและพึ่งตนเองเป็นหลัก ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ รอบคอบ ระมัดระวัง ใช้จ่ายอย่างเหมาะสมกับรายได้ พัฒนาตนเองและความรู้ อยู่เสมอ หลีกเลี่ยงอบายมุข รักษาวัฒนธรรมไทย ยึดประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สามัคคี แบ่งปัน ให้บริการและช่วยเหลือประชาชนด้วยน้ำใจไมตรี อย่างรวดเร็วและเสมอภาค

ความพอเพียงในภาคสื่อมวลชน ตระหนักว่าสื่อมวลชนมีบทบาทและอิทธิพลต่อความคิดของผู้คนและสังคมโดยตรง จึงต้องประกอบวิชาชีพด้วยคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม มีความรู้ และความพอประมาณในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารตามความจำเป็นต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ใช้เหตุผลและสติปัญญาในการตัดสินใจเสนอข่าวอย่างรอบคอบ ถูกต้อง ทั้งทางกฎหมาย ศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม กลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่จะเผยแพร่สู่สาธารณชน ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของสื่อมวลชน อาทิ เสนอข่าวตรงไปตรงมา และหลีกเลี่ยงการเสนอภาพที่ไม่เหมาะสมและรุนแรง

ความพอเพียงระดับประเทศ เป็นการบริหารจัดการประเทศ โดยเริ่มจากการวางรากฐานให้ประชาชนส่วนใหญ่อยู่อย่างพอมีพอกิน และพึ่งตนเองได้ มีความรู้และคุณธรรมในการดำเนินชีวิต มีการรวมกลุ่มของชุมชนหลายๆ แห่งเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ สืบทอดภูมิปัญญา และร่วมกันพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงอย่างรู้ รัก สามัคคี เสริมสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างชุมชนให้เกิดเป็นสังคมแห่งความพอเพียงในที่สุด

การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่างๆ

ด้านเศรษฐกิจ ไม่ใช่จ่ายเกินตัว ไม่ลงทุนเกินขนาด คิดและวางแผนอย่างรอบคอบ มีภูมิคุ้มกันไม่เสี่ยงเกินไป

ด้านจิตใจ มีจิตใจเข้มแข็ง มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

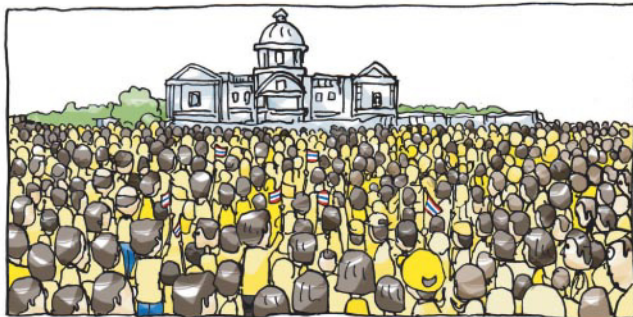
ด้านสังคมและวัฒนธรรม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รู้ รัก สามัคคี สร้างความเข้มแข็ง ให้ครอบครัวและชุมชน รักษาเอกลักษณ์ ภาษา ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาดและรอบคอบ พื้นที่ทรัพยากรเพื่อให้เกิดความยั่งยืนและคงอยู่ชั่วลูกหลาน

ด้านเทคโนโลยี รู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้าน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างจริงจัง จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศก้าวหน้าไปอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่ "ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย"

ที่ปรึกษา

ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ประธานอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง
ดร.อำพน กิตติอำพน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการ

ประธาน : นางเพ็ญจา อ่อนชิต
รองประธาน : ดร.สุทิน ลีปิยะชาติ น.ส.กัญญารักษ์ ศรีทองรุ่ง
คณะกรรมการ : นายศักดิ์ดา แซ่เอี้ยว นายสุรพล พิทยาสกุล นางสมพร ทองสุกโชติ
นางอรทัย อาชวิบูลย์ นายไพฑูมพล นิ่มเฉลิม นางจันทร์ทิพย์ ปาละนันท์
น.ส.นริสา พิชัยวรุฒมะ นางโกสุมภ์ วณิชชานนท์ น.ส.อลิศรา บุญลี
น.ส.ช่อผกา แก้วใหญ่ น.ส.จิววิจน์ วงศาโรจน์ น.ส.อาทิสุดา ณ นคร
เลขานุการ : น.ส.พุทธิตา เขียวชาญพานิชย์ น.ส.รวีวรรณ เลียดทอง

นักวาดการ์ตูนจากสมาคมการ์ตูนไทย

นายสมชาย กัตถุญตานันท์ (ชัย ราชวัตร) นายศักดิ์ดา แซ่เอี้ยว (เขีย ไทยรัฐ) นายสมชาย ป่านประชา
นายโอมี รัชเวทย์ นายสุรพล พิทยาสกุล (พล ช่าวสด) นายดินหิน รักพงษ์อโศก นายสละ นาคบำรุง
นายอิทธิวิรุทธ์ สุริยมาตย์ นายณรงค์ จรุงธรรมโชติ นายวิรัตน์ ยืนยงพัฒนากิจ นายจิรพงษ์ ศรนคร
นายเรืองศักดิ์ ดวงปลา นายธเนตร ปรีดาร์ตน์ นายพสุธา ดาวรพานิช

บรรณาธิการฝ่ายศิลป์

สมาคมการ์ตูนไทย : นายสุรพล พิทยาสกุล นายวันนา ะหาร นายวรรณรัตน์ ะหาร
น.ส. พิมพ์ิชา สุระ นายพงษ์ศักดิ์ พงษ์เสวลักษณ์
ภาพปก : ชัย ราชวัตร และนักวาดการ์ตูน ๑๐ ท่าน
ออกแบบปก : สุรনীดี พักมีทอง

ประสานงาน

สมาคมการ์ตูนไทย

๑๓๙/๑๙ ถ. เทอดไท แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
โทรศัพท์ : ๐-๒๕๖๙-๑๙๐๒ โทรสาร : ๐-๒๕๖๙-๐๗๐๑
สุดใจ พรหมเกิด ผู้จัดการ สถาบันการ์ตูนไทย มูลนิธิเด็ก

ติดต่อข้อมูลเพิ่มเติม

กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ กลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียง
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐
โทร. ๐-๒๒๘๐-๔๐๘๕ ต่อ ๑๓๐๓-๕; ๒๔๐๗ โทรสาร ๐-๒๒๒๘-๒๘๔๖
www.nesdb.go.th

๑๑

เรื่องราวของความพอเพียงที่เป็นรูปธรรม
แล้วคุณจะได้รู้ว่าการนำเศรษฐกิจพอเพียง
มาใช้ให้เกิดความสุขในชีวิต
ไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๔๖๒ ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐